

Thiền Sư Thiện Minh
(TS.BS Ngô Thành Thanh)

*Bí Quyết
Hạnh Phúc
Trong
Tình Yêu*

(Cho Mọi Thời Đại)

03

(Tái bản năm 2023)

NHÀ XUẤT BẢN HỒNG ĐỨC

Tác phẩm Bí Quyết Hạnh Phúc trong Tình Yêu” được tác giả trao quyền sử dụng (in ấn, phát hành) cho luật gia Ngô Thị Ngọc Liên - Giám Đốc Công ty Trí Tuệ Thế Giới. Để bảo toàn “giá trị tác phẩm” này, mọi hình thức in ấn, sao chép, trích dẫn hoặc chuyển sang bất cứ phương tiện nào khác... cần được sự đồng ý bằng văn bản của Tác giả - Người sở hữu bản quyền.

* Bản quyền thuộc về Tác giả: Ngô Thành Thanh
copyright © 2018 Ngô Thành Thanh - Số: 6822/2018/QTG.

Nghiêm cấm và truy tố mọi biểu hiện in sao bất hợp pháp.

* Bản quyền của tác phẩm đã được bảo hộ. Mọi hình thức xuất bản, sao chụp, copy, phân phối dưới dạng văn bản in ấn hoặc văn bản điện tử,... Đặc biệt là hành vi phát tán ấn phẩm trên Internet mà không có sự cho phép bằng văn bản của đơn vị sở hữu bản quyền đều vi phạm pháp luật, v.v ...

Bất kỳ tổ chức hoặc cá nhân nào thực hiện hành vi bất hợp pháp liên quan đến công việc này, làm tổn hại đến quyền của chủ bản quyền, đối tác liên kết xuất bản và tác giả, đều phải chịu trách nhiệm trước pháp luật.

Đối tác liên kết:
CÔNG TY TNHH TRÍ TUỆ THẾ GIỚI
Quốc lộ 1A, Số 59, xã Điện Thắng Bắc, thị xã Điện Bàn,
Tỉnh Quảng Nam.
ĐT: (+84) 89.649.1512 - 938.652.360
Fanpage: www.facebook.com/trituethegioi.sachdatvang
Website: www.trituethegioi.com

Mục Lục

Chương 2

Năm Thiên Chức Tình Yêu của Vị Lang Quân.

(tiếp theo tập 2)

8. Lợi ích gì khi vị lang quân chỉ sống với một hiền
thê? 8

Chương 3

Năm thiên chức tình yêu
của vị hiền thê. 43

9. Thiên chức tình yêu thứ nhất của vị hiền thê 54

10. Thiên chức tình yêu thứ hai của vị hiền thê 57

11. Thiên chức tình yêu thứ ba của vị hiền thê 62

12. Thiên chức tình yêu thứ tư của vị hiền thê 68

13. Thiên chức tình yêu thứ năm của vị hiền thê 72

14. Đặc nhân tâm về thuật đối xử, hai phương diện tâm lý trái ngược nhau (*thường vấp phải*) vô cùng quan trọng trong đời sống tình yêu. 77

(14a). Xét phương diện thứ nhất. 80

(14b). Xét phương diện thứ nhì. 99

Chương 4

Kết Luận 112

Chương 5

Phụ lục 119

15. Mẹ chồng nàng dâu 123

16. Gương lành về làm dâu của Bà Đại Phú Hộ Visakha. 125

17. Mười điều khuyên dạy quý báu đến con gái trước khi về làm dâu của Đại Phú Hộ Dananjaya. 130

18. Ý nghĩa thật sự của 10 điều khuyên dạy quý báu từ người cha triệu phú đến con gái Visàkhà. 132

19. Chuyện về 4 hạng vợ quý trong 7 hạng vợ.

Chương 2

Năm Thiên Chức Tình Yêu của Vị Lang Quân

(Mang lại nguồn hạnh phúc lớn cho mái ấm gia đình)

(Tiếp theo tập hai)

8

***Lợi ích gì
khi vị lang quân chỉ sống
với một hiền thê?***

Không
quan hệ trái
phép với
người khác
phải để:
Gìn giữ và
tăng trưởng
ít nhất 7 điều
lợi ích lớn
sau đây:

(1). Bảo vệ sự bình an (tránh kẻ thù từ nhiều phía...) cho chính mình như thế nào?

(2). Tránh xa lo âu và khả năng đánh mất sự thông minh, sáng suốt “bởi hậu quả của sự lo âu đó” như thế nào?

(3). Phát triển lợi ích lớn lao trong hạnh phúc hôn nhân, tại sao?

(4). Mang lại sự tốt đẹp hơn, hầu hết mọi mặt trong gia đình như thế nào? Tại sao?

(5). Kinh tế sẽ được phát triển vững chãi hơn, vì sao?

(6). Được vợ hiền kính trọng và người đời yêu mến.

(7). Con cái được sưởi ấm trong tình yêu thương của cha mẹ và được, chăm sóc chu đáo, trưởng thành hơn, v.v...

“... Yêu nhau cho trọn chữ tròn,
Kéo mai, thẹn với nước non ở đời.
Thà rằng, thác xuống giếng khơi,
Còn hơn, sống ở trên đời xa nhau!”. (156)

<290>

Ở một số dân tộc, trong mỗi gia đình tha thiết mong muốn có ít nhất một con trai, với quan niệm: “nổi dãi tông đường”; biết cách cử hành tang lễ; lo hương khói; chăm sóc mồ mã ông bà vào các dịp giỗ, chạp, ngày tết, v.v... cho tổ tiên được ấm lòng nơi chín suối (*bên kia thế giới*)!

Bởi xuất phát từ quan điểm như trên:

- Nếu sanh con trai thì được yên tâm, vì sẽ có người nối dòng nổi dãi, cúng tế hương khói cho tổ tiên, v.v... để rồi chính linh hồn mình cũng sẽ được sưởi ấm, nhờ chút hương hoa cúng dường từ con cháu sau khi chết - với kiếp sống bên kia thế giới, xa lạ hư vô!...

<291>

Hoặc, và cũng có khi e ngại với các cái nhìn soi mói, những lời đàm tiếu thiên cận, theo lối truyền thống phong kiến cổ xưa - cũng như để tránh phải mang tiếng đời - với những lời chê bai chỉ trích rằng “nhà vô phúc” (157), không có người nối hậu (*dòng tuyệt tự*), nên chỉ có con gái, chẳng sanh được con trai (!?), v.v...

(156) <http://www.hoalinhthoi.com/philology/detail/PP-32/CA-DAO-VE-TINH-YEU-LUA-DOI.html>

(157) Không có phúc đức

Hơn nữa, theo quan niệm trọng nam, khinh nữ của thời xưa, cổ hủ đến mức:

“Nhất nam viết hữu, thập nữ viết vô”.⁽¹⁵⁸⁾

Tạm dịch:

“Nhất nam viết hữu - dù sinh chỉ một con trai, cũng được coi như là có con;

Thập nữ viết vô - dù sinh được cả mười con gái chẳng nữa, cũng coi như không có đứa con nào”.

Với một quan điểm phong kiến, quá ư chấp chặt và nặng nề như thế!

Nên nếu không có được con trai với người vợ thứ nhất, người chồng (*có lý do chính đáng*) lấy vợ thứ hai, để “kiếm” con trai!

Rồi vợ thứ ba, thứ bốn,... nếu như chưa được quý tử hay “nhất nam” nào!

<292>

Theo điều luật của xã hội chúng ta ngày nay, chẳng còn phù hợp với quan điểm phong kiến cổ hủ, và niềm tin trên đây nữa!

Không những thế, mà còn khuyến khích cuộc sống một vợ một chồng, để được nhiều bình yên và hạnh phúc hơn!

Sự thật trai hay gái sanh ra, không do ý muốn hay sự quyết định của cha mẹ, mà do sự vận hành của tự nhiên quyết định!

(158) Quan niệm cổ hủ của Khổng giáo

Và tất yếu liên quan đến tính di truyền, về khả năng sinh con cái từ một phía, hoặc cả hai vợ chồng.

Do vậy:

Không có tiêu chuẩn nào để chứng minh và xác định rằng, vì có phước mà sinh con trai, hay do vô phước mà sinh con gái! Vĩnh viễn sẽ chẳng ai có khả năng chứng minh được điều này, bởi vì nó nằm ngoài quy luật vận hành tự nhiên của chân lý.

<293>

Thực tế chúng ta thấy, cũng có không ít người con trai sinh ra trong đời làm khổ cha, lụy mẹ triền miên: kể từ khi cha mẹ vui mừng sung sướng hạ sinh được “quý tử” ra đời, cho đến lúc tuổi già sức yếu, và thậm chí đến ngày cuối cùng trên giường bệnh sắp lâm chung, mà chẳng được yên lòng để nhắm mắt ra đi!

Trong trường hợp này, chúng ta nói làm sao? Luận như thế nào với việc sinh ra con trai như thế, là nhờ có phước hay do vô phước phải không (!?)

Ngược lại, nhiều người con gái được sinh ra trong đời: “Thập nữ viết vô” nét na, ngoan hiền, hết lòng hiếu thảo, đẹp lòng mẹ, vui lòng cha từ lúc còn

trẻ cho đến tuổi già, v.v... mang đến cho phụ mẫu cuộc sống trong niềm hoan hỷ muôn phần, tăng trưởng an lạc, phát sanh công đức (*phước đức*), và thậm chí đến phút cuối cuộc đời,... cũng được bình an toại nguyện nhắm mắt ra đi!

Trong trường hợp này, chúng ta sẽ giải thích như thế nào, và việc sinh con gái là do vô phước chăng (?!).

<294>

Ngược dòng lịch sử oai hùng đánh giặc ngoại xâm gìn giữ đất nước Đại Việt của chúng ta:

Kìa! Hai Bà Trưng Trắc và Trưng Nhị⁽¹⁵⁹⁾ tài cao, đức trọng - khi tuổi chưa đến đôi mươi - gặp cảnh đất nước lâm nguy, đồng lòng khởi binh dẹp tan giặc Hán, mang lại thái bình thịnh trị cho dân tộc nước nhà.

Không chỉ có hai Bà, mà còn nhiều nữ tướng nghĩa khí anh hùng cùng theo người chiến đấu - lưu danh sử sách - tổ quốc ghi ơn, và được lập đền thờ Thần Thành Hoàng tại nhiều nơi trên đất nước:

- Như Bà nữ tướng Lê Chân ở Hải Phòng; Bà Bát Nàn ở Thái Bình; Bà Thánh Thiên, Diệu Tiên,

Vĩnh Huy, Liễu Giáp,... ở Hà Bắc; Bà Bảo Chân, Nguyệt Thái ở Hải Hưng, v.v...

Sanh con gái để rồi đánh giặc cứu dân giữ nước, thống nhất sơn hà, kinh bang tế thế như vậy, có thể nào cho là “thập nữ viết vô”; là kém phúc; là “vô hậu” phải không (?!)

(159) https://vi.wikipedia.org/wiki/Hai_B%C3%A0_Tr%C6%B0ng

Lại nữa, kìa! Chúng ta hãy nhìn ra thế giới! Có những bậc phụ mẫu hạ sinh các người con gái, để rồi lớn lên làm “vua của các vị vua!” - trị vì những quốc gia hùng cường rộng lớn,...

Đó là những vị Nữ hoàng, mang đến sự bình yên cho dân tộc, đem lại phú cường cho Quốc gia, làm cha mẹ của muôn dân, như những Nữ hoàng tài đức vẹn toàn trị vì Vương quốc Anh:

- Nữ hoàng Elizabeth I (1558-1603); ⁽¹⁶⁰⁾
- Nữ hoàng Mary II (1689-1694);
- Nữ hoàng Victoria (1837-1901);
- Và nữ hoàng Elizabeth II (1952 - 2022).

Chúng ta nghĩ như thế nào, về những người cha mẹ cao quý thuộc những dòng tộc này? Phải chăng, vì vô phước mà họ sinh ra những “nàng vua”, để rồi làm nơi nương nhờ của thần dân, trăm họ (!?)

<295>

Có nhiều quan điểm cổ hủ ngày xưa như vậy, để buộc người chồng “phải cố gắng” lấy thêm vợ, để kiếm con trai!

Tạo ra vô số cảnh tượng buồn thương, cho những góa phụ bị bỏ rơi - phải sống đời cô quạnh, đìu hiu, đơn chiếc, trong âm ức, ... tuổi hờn chẳng biết tỏ cùng ai!

Thảo nào, nữ thi sĩ tài hoa Hồ Xuân Hương - xót xa cho phách liễu yếu đào tơ của mình! Không thể nén lòng căm phẫn:

(160) https://vi.wikipedia.org/wiki/Elizabeth_I_c%E1%BB%A7a_Anh

“Chém cha cái kiếp lấy chồng chung,
Kẻ đắp chăn bông, kẻ lạnh lùng!” (161)

(....)

Thân này ví biết đường này nhỉ!
Thà trước thôi đành ở vậy xong!”. (162)

Như vậy, một số quan niệm cổ hữu, tự biên tự diễn, tự phát, và tự chấp thủ từ ngày xưa, lâu ngày “mặc nhiên” trở thành truyền thống. Thế gian gọi là “xưa bầy nay bắt chước”.

Có lẽ đã đến lúc phải dừng lại, và dành cho chừng bậc thiện trí của chúng ta ngày nay, với tầm nhìn rộng mở trước sự phát triển của khoa học tân kỳ? Để rồi chúng ta là những người tiên phong, tạo nên những con đường mới, con đường của khoa học thực tiễn, mang lại nhiều lợi ích lớn lao cho cộng đồng nhân loại thương yêu.

<296>

Không ai có thể ăn “thế” cho kẻ khác được no, cũng như chẳng ai có thể mặc áo “giùm” cho người khác được ấm cả!

Có đúng chẳng, những lời “chỉ trích” liều lĩnh, chua cay, gai góc và vô căn cứ kia của thế gian đối với nhiều phụ nữ đức hạnh vô tội:

“Cây khô không lộc, gái độc không con!”. (163)

(161)-(162) Hồ Xuân Hương (https://poem.tkaraoke.com/13228/Kiep_Lay_Chong_Chung.html)

(163) <https://cadao.me/thanh-ngu-tuc-ngu/cay-kho-khong-co-loc-nguoi-doc-khong-co-con/>

hay

"Có chồng mà chẳng có con,

Khác gì hoa nở trên non một mình." ⁽¹⁶⁴⁾

Ngược lại, có mấy ai thấu chăng nỗi lòng của không ít quý nàng đức hạnh trách móc, giận thắm bởi lang quân “bất lực”, nên chẳng sanh được con thơ!

Trong trường hợp này lỗi sẽ thuộc về ai, do vị hiền thê hay bởi đức lang quân (!)

<297>

Theo khoa học ngành y, có rất nhiều nguyên nhân trực tiếp, hoặc gián tiếp khác nhau, dẫn đến việc hiếm muộn con cái của nam và nữ:

*** Ở Nữ phái:**

Nguyên nhân phổ biến thường là:

- Hiếm muộn do quá trình rụng trứng gặp trục trặc, do ống dẫn trứng (*dính vòi trứng và viêm vòi trứng*); hiếm muộn do tử cung; viêm nhiễm âm đạo; tuổi tác, v.v...

*** Ở Nam phái:**

- Sản xuất tinh trùng kém chất lượng; rối loạn chức năng sinh lý; nhiễm khuẩn; stress;⁽¹⁶⁵⁾ v.v...

Mặc dù theo khoa học với nhiều kết quả xét nghiệm, đã chỉ ra những triệu chứng thực thể, v.v... rõ ràng về sự hiếm muộn con cái...

(164) <https://cadao.me/co-chong-ma-chang-co-con/>

(165) Theo (benhhiemmuon.vn)

Nhưng chúng ta thử hỏi rằng, tại sao các hiện tượng “vô sinh” xuất hiện ở người này, mà không có nơi người khác (?). Trong khi họ vẫn là người khỏe mạnh, trẻ trung và thậm chí còn có nhiều đức tính tốt, rộng lượng, bao dung, thích giúp đỡ người nghèo khó, v.v...

Trên đây là căn nguyên giải thích theo khoa học, về đặc tính di truyền của mỗi con người là khác nhau.

<298>

Theo chứng minh khoa học:

- Tương tự như trên, việc có nhiều con, ít con, hay không sanh con cái nào, thực ra, không do sự quyết định mong muốn của cha hay mẹ, mà do tính di truyền của các nhiễm sắc thể, hoặc những biến đổi hoán vị gen, v.v... có liên quan đến tâm sinh lý của một, hoặc cả hai người bạn đời tri kỷ!

- Cơ sở của khoa học trên đây như một tiếng chuông cảnh tỉnh! Làm sáng tỏ cách nhìn, giúp thay đổi những quan niệm cố hữu không mang tính thực tế khách quan,...

- Để rồi dập tắt và xoa dịu phần nào nỗi lo âu, đau khổ của con người - một khi bị sa vào thung lũng cố chấp, hay sự ám ảnh tâm lý về một quan niệm tiêu cực chủ quan nào đó, v.v...

- Điều mà khiến cho bao cuộc tình yêu nồng thắm, bao ân tình lứa đôi,... vì thế mà âm thầm rạn nứt, đổ vỡ chia lìa cho cả hai phía và nhất là sự mặc cảm, tự ti, u uất, đau buồn,... của nhiều hiền thê đức

hạnh, bởi không thể sinh con, hoặc chẳng có con trai để “duy trì nòi giống” cho gia tộc nhà chồng (!)

<299>

Lời dạy minh tuệ cao cả của những bậc tiền nhân đại trí, thực tế soi đường chỉ lối cho con người hướng về nẻo thiện, phát triển nhân cách đạo đức, tạo tác phước lành, cũng như chia sẻ tình thương đến thân bằng quyến thuộc và tha nhân, nhằm làm nơi nương tựa an vui, lợi ích thiết thực cho chính mình trong cuộc sống này, v.v...

<300>

Nhân cách đạo đức, được tạo ra từ lời nói và việc làm với ý thức tốt lành và cao đẹp nhất của bạn - tuy vô hình không thể thấy, nhưng đó chính là “vị bằng hữu” tuyệt vời, là nơi nương tựa tốt nhất và căn bản nhất cho chính bản thân vật lý, và tâm hồn của bạn ngay trong cuộc sống hiện tại này!

Bởi vì sao?

Tại sao nói rằng: “hành động tốt, lời nói tốt lành, mới chính là cội nguồn để phát sinh phước đức⁽¹⁶⁶⁾, và nhân cách đạo đức của con người, chính là nơi nương tựa, là người bạn hữu quý nhất cho cuộc sống hiện tại của bạn?”

(166) Phước đức phát sanh từ đâu (cùng tác giả).

Vâng, thưa quý bạn hiền!

Chúng ta dễ thấy rằng, một người có ý thức sống tốt, không những cảm nhận được sự “bình an và thanh thản cao quý nơi tâm hồn”, mà còn hưởng được nhiều lợi ích do kết quả tự nhiên từ cách sống tốt đó mang lại, v.v...

Đó là những điều mà bạn không thể cầu xin từ bất kỳ nơi đâu, hoặc không ai có quyền năng hay phép lạ nào, có thể ban tặng đến bạn phải không?

Hơn nữa, nếu lưu ý, quý bạn không mấy khó khăn để thấy những người sống tốt, thường có trạng thái bên ngoài như: an vui, thanh thản, an lạc, thư thái, nhẹ nhàng, v.v... và nhờ nội tâm mát mẻ đó, họ hành xử thuận theo lòng nhân ái,... nên được con cháu thân quyến kính yêu, người đời thương mến, tôn trọng và nhiệt tình ủng hộ giúp đỡ, v.v... âu cũng là lẽ tự nhiên lắm vậy phải không?

<301>

Người sống tốt thường có nhiều nét ưu điểm tích cực, quý hóa, và đặc biệt được biểu hiện trong cuộc sống cụ thể như sau:

a. Thứ nhất phải kể đến là người biết tri ơn cha mẹ, thầy cô, người biết kính trọng, có nghĩa có nhân, có tư cách sống đạo đức, minh tuệ hiền hòa, v.v...

b. Người sống tốt có thể có hoặc không có con cái - nếu gặp phải bệnh tật, thường được thân quyến, bạn bè hay xã hội thương mến ủng hộ, chăm sóc, v.v...

<302>

Ngược lại, người sống không có nhân cách đạo đức - không trau dồi lời nói lành, hành động tốt - trong hiện tại thường ít, hoặc hiếm có người hiền thiện mến yêu, thậm chí cũng không được thân quyến, con cháu tốt thân mật và gần gũi nữa!

Người sống không tích lũy đạo đức đến tuổi xế tà - dù có nhiều con trai hay con gái - nhưng thường vẫn phải đơn cô, bóng chiếc, và chẳng có quý tử nào thương yêu kính trọng mình để gần gũi, hầu hạ sớm hôm!

Thực tế trên trông có vẻ phũ phàng! Nhưng, nếu lưu ý, quý bạn hiền cũng có thể thấy nhan nhản trên cõi đời.

<303>

Liên quan vấn đề nương tựa “lúc tuổi già”, các bậc thánh nhân ngày xưa lưu lại những lời dạy vô cùng quý báu và sâu sắc, nhằm lợi ích cho người đời sau:

*“Trẻ không sớm biết trau dồi,
Chẳng lo tài sản,
Để dành mai sau!
Như cò già ủ rũ bên ao,
Cá tôm chẳng có,
Xanh xao chết mòn!” (dhp) ⁽¹⁶⁷⁾*
Và

“Trẻ không sớm biết trau dồi”⁽¹⁶⁸⁾

Chẳng lo tài sản

Để dành mai sau.

Như cung vô dụng gãy đầu

Nhìn về dĩ vãng, âu sầu thở than!”. (dhp)⁽¹⁶⁹⁾

(Tâm cao)

<304>

Lẽ thường, người đàn ông đi với một người phụ nữ khác không phải vợ mình, có thể là nguyên nhân cho nhiều sự phức tạp.

Tuy nhiên, luật lệ của quốc gia nào quy định hôn nhân chỉ có một vợ một chồng, thì luật lệ ấy người công dân cũng nên cân nhắc và tuân theo.

Là một công dân trong xã hội, cần chấp hành luật lệ của quốc gia sở tại - nếu điều ấy đem lại lợi ích cho bản thân và cộng đồng.

<305>

Thực hiện đúng những **Thiên Chức Tình Yêu** của vợ chồng, là điều vô cùng thiết yếu, và phẩm chất này có tính quyết định cho một hôn nhân hạnh phúc tuyệt vời thật sự - theo đúng ý nghĩa của nó!

<306>

Bởi vì sao?

(168) Ý muốn nói rèn luyện lời nói lành, hành động tốt. (dhp)

(169) Tuổi già yếu ví như “cây cung bị gãy”: cung không còn dùng được nữa! Có nghĩa là có muốn làm việc tốt gì cũng chẳng thể được nữa!

Bởi vì các T.C.T.Y mang lại lợi ích vô cùng lớn lao cho cuộc sống vợ chồng, nhờ vào sự phân công hài hòa, và hợp lý về nhiều phương diện:

1). Hợp lý về sức mạnh thân thể và sự phân công như:

+ Phái nam có sức mạnh đôi tay, gánh vác công việc nặng nhọc, bảo vệ cho gia đình, đảm đương bên ngoài xã hội, v.v...;

+ Phái nữ chân yếu tay mềm, đảm nhiệm việc trong gia đình, tùy theo sức lực và khả năng “sở trường” của mình,...

2). Hợp lý về chức năng:

+ Phái nữ sinh con cái, chăm sóc và nuôi dạy con trẻ, giữ gìn nhà cửa, ngăn ngừa kẻ gian, quản lý nội gia, v.v...

3). Hợp lý về tánh tình, tố chất giới tính:

+ Phái nam tánh tình mạnh mẽ, nóng nảy: cần phải ôn hoà, lời nói ái ngữ.

+ Phái nữ tánh tình thường hay ‘ích kỷ’ trong tình yêu thương giữa chồng con, khi so sánh với thân quyến và bạn bè chồng.

Do vậy, ‘cần phải hết lòng thận trọng và tử tế’, khi giao tiếp với những đối tượng liên quan phía bên chồng, v.v...

<307>

Để chăm sóc tình yêu lẫn nhau, cũng như nhằm xây dựng, và phát triển thịnh vượng nhiều mặt trong gia đình cho đôi uyên ương dài lâu, đồng thời căn

cứ trên sự khác biệt, tương phản về tâm sinh lý giới tính.

Do đó, T.C.T.Y hoàn toàn không hề áp đặt, hay đưa ra lý thuyết suông, có thể gây tổn thương đến sự bình đẳng, sự lợi ích, và sự tự do trong tâm hồn của mỗi con người.

Một cách rõ hơn:

Những cảm giác sung sướng, hạnh phúc, mãn nguyện,... hay các trạng thái khổ đau, bất an, thất vọng, v.v... là tùy thuộc vào cơ thể và trình độ tâm thức riêng của mỗi con người - tự cảm nhận lấy - dưới ảnh hưởng bởi quy luật phản hồi tâm sinh lý tự nhiên, từ cách hành xử (nói hoặc làm) theo chủ ý tốt, hoặc xấu của chính họ mang lại!

<308>

Vì lẽ đó, mỗi người có thể thọ nhận lấy những kết quả lành về hành động tốt, và lời nói lợi ích của chính mình, đã “chủ tâm” tác ý tạo ra - theo tiến trình tâm sinh lý tự nhiên.

- Như nhiều trái xoài ngọt, trở sinh từ một hạt giống xoài tốt!

- Như nhiều quả chanh (chua), trở sinh từ một hạt giống chanh.

Do đó, mỗi người có quyền riêng tư - tự quyết định, tự thực hiện mọi hành động tốt, hoặc xấu - để rồi chính mình thừa hưởng kết quả vui sướng, hạnh phúc, hay phiền não, bất an, v.v... như là tài sản riêng của chính mình một cách tự nhiên, mà ở đó không ai có quyền xâm phạm được!

<309>

Vì vậy đến với hôn nhân, là sự hoàn toàn tự nguyện và thành khẩn từ hai phía ưng ưng, không nhất thiết phải “ràng buộc” chung sống với người hôn phối, cho đến lúc một hoặc cả hai cùng chết trong tối tăm, đau đớn, đoạ đày, nếu sự tồn tại kia không còn hòa hợp, mà chỉ là oan trái, là tủi nhục, là cực hình, là bất an sợ hãi,... và mang lại nhiều phiền não cực hình mãi cho nhau!

Lại càng chẳng phải bắt buộc “chôn sống” hiên thê theo các vị Hoàng đế đã băng hà - như các Hoàng hậu, cung tần, mỹ nữ,...- thuộc đế chế của những Vua chúa lạc hậu thời còn ăn lông ở lỗ xa xưa!

Ngược lại, hôn nhân cũng chẳng nên vội vàng chia tay, khi chưa cân nhắc chín chắn về lợi ích an vui từ hai phía!

Đó chính là lý do, luật lệ hòa giải của các cộng đồng được thành lập ra đời, nhằm hỗ trợ về mặt pháp lý pháp nhân, cũng như bảo vệ ủng hộ tinh thần cho những người vô tội sống trong oan trái tối tăm,... tạo nên các cảnh buồn của sự chia ly, vỡ nát, v.v... lắm nỗi bi thương!

<310>

Để đạt được hạnh phúc - cũng như sự phát triển tốt đẹp trong Thiên Chức Tình Yêu ở mức độ nào - phần lớn tùy thuộc vào trình độ nhận thức, sự rung cảm, và quyền quyết định tối hậu của mỗi cá nhân, trong cuộc sống phu thê!”.

<311>

Liên quan đến quyền quyết định tối hậu về hạnh phúc, hay khổ đau cho cuộc sống hôn nhân nói chung, và cho chính mỗi thành viên trong vợ chồng nói riêng, đó chính là những lời dạy quý báu hơn vàng ngọc, của những bậc hiền nhân thượng trí từ ngàn xưa, vẫn còn vang vọng mãi trong lòng nhân thế!

Như tiếng chuông cảnh tỉnh, được gióng lên giữa đêm trường tĩnh mịch - đang phủ trùm cơn ngủ mê của thế gian:

*Không có một ai
Thương yêu người khác
Hơn chính mình thương mình -
và chính bản thân họ,
Cũng là nơi ‘mà’ họ trù mến nhất!*

Hỡi quý bạn hiền!

- Ai, là người biết yêu thương chính mình!

- Ai, là người biết cách chăm sóc chính mình!

Chẳng nên làm khổ hay tổn thương đến kẻ khác!

<312>

Thật ra, trong sâu thẳm con người, hầu hết ai cũng muốn đi tìm niềm vui, sự vừa lòng, thích ý... nguồn hạnh phúc⁽¹⁷⁰⁾ cho riêng mình, bằng nhiều con đường khác nhau như:

- Tìm hạnh phúc - sự vừa lòng - trên đạo lộ công danh sự nghiệp;

- Tìm hạnh phúc - sự vừa lòng - trên con đường nghệ thuật;

- Tìm hạnh phúc - sự vừa lòng - trên lộ trình phục vụ tha nhân, và đất nước.

- Tìm hạnh phúc - sự vừa lòng - bằng con đường tình nghĩa phu thê, v.v...

<313>

Nhưng, tại sao phần lớn con người trên thế gian, ngoài những dạng hạnh phúc khác nhau như trên, lại còn muốn đi tìm thêm một loại hạnh phúc chung giữa hai tâm hồn nữa: nguồn hạnh phúc - sự vừa lòng - được sinh ra từ sự kết hợp với người khác phái! ⁽¹⁷¹⁾

(170) Đó chính là những cảm giác dễ chịu, sự vừa lòng, mãn nguyện trên thân thể, và cũng như sự thỏa mãn tinh thần, trên những quan điểm khác nhau...

(171) Ngoại trừ hạnh phúc đặc biệt của dạng “đồng tính”.

Đến đây, tác giả xin mạo muội định nghĩa hạnh phúc của một người có được trong đời sống vợ chồng, một cách tổng quát như sau:

Hạnh phúc trong hôn nhân - phải chẳng là tập hợp những trạng thái tinh thần, cảm giác được hài lòng⁽¹⁷²⁾, và nhất là sự mãn nguyện ở mức độ tâm sinh lý nào đó liên hệ đến đối tượng yêu thương, trong ý nghĩa đồng cảm tự nguyện hiến dâng!”

<314>

Rõ ràng qua khái niệm về hạnh phúc của một con người như trên, chúng ta thấy ra bản chất chung của hạnh phúc “riêng cho chính mình”, cũng như hạnh phúc “riêng cho người bạn tri âm”, đó là:

Sự cần thiết hiểu về tâm sinh lý của người tri kỷ, cũng như biết cách cư xử với nhau như thế nào, để rồi qua đó, sẽ thường xuyên mang lại cảm giác hài lòng, tâm tư mãn nguyện đồng thời cho cả hai phía - là yếu tố tiên quyết xây dựng hạnh phúc lứa đôi.

<315>

(172)

Trên quan điểm nào đó.

Như đã đề cập đến phần trước, cuộc sống phu thê, một khi đã được bình yên thái hòa, và hạnh phúc rồi, thì phần lớn các mặt còn lại của gia đình, sẽ được lần lượt từng bước phát triển tốt đẹp. Đó chính là một ý nghĩa sâu sắc khác của “an cư lạc nghiệp” vậy.

Do vậy, muốn đạt được cuộc sống như trên, đôi bạn cần thể hiện sự tôn trọng tình yêu thương, và niềm tin tưởng của nhau, nhất là tránh xa lĩnh vực quan hệ trái phép với người ngoài hôn phối, một khi vẫn còn là “sở hữu” của nhau.

Để làm gì?

Nhằm phát huy nhiều phương diện tích cực quý báu cho mỗi thành viên, cũng như hạnh phúc gia đình như sau:

(1.) Để phát huy tình nghĩa vợ chồng được an vui, bền bỉ lâu dài;

(2.) Để ngăn ngừa “xúc phạm đến lòng tự trọng” dẫn đến sự rạn nứt, đổ nát, sàu muộn,... và nguy cơ chia ly tình tri kỷ, giữa tình thương cha mẹ với con cái, nhất là khi chúng còn trẻ thơ!

Tình huống bi đát này, ít nhiều ảnh hưởng tâm lý học tập, cũng như sự phát triển toàn diện cho con trẻ yêu quý hôm nay và mai sau.

(3.) Để tránh xa “cơ hội” dẫn đến cách sống tiêu cực, nghèo nàn về tinh thần, cũng như ngăn ngừa sự mệt mỏi, bận rộn không cần thiết, vì thường buộc phải “đối phó” lẫn nhau, nhằm mục đích:

+ Bảo tồn nhân cách, niềm tin tưởng, và uy tín giữa tình tri kỷ trong cuộc sống chung.

+ Loại bỏ được nhiều sự tai hại, rủi ro đáng tiếc có thể xảy ra, mà căn nguyên là do hệ quả của tâm tư phiền muộn, bất an, từ cuộc sống chung của đôi bạn mang lại.

<316>

(4.) Để tránh xa sự sa sút về tinh thần, do hệ quả trên mang lại.

Nghĩa là bạn sẽ gìn giữ được sự bình tâm, sự an nhiên, sự sáng suốt, và do đó có thể phát huy được những tư chất ưu tú, trí thông minh, v.v... là nguồn tiềm năng (*không mất tiền mua*) đang sẵn có trong bạn!

(5.) Để tránh xa sự sa sút về sức khỏe:

Tinh thần (*tâm lý*) và thân thể (*sinh lý*), là hai mặt song song tồn tại, luôn tác động hỗ tương qua lại lẫn nhau một cách chặt chẽ.

Do đó, khi tinh thần bị sa sút não nhiệt (*stress*), sẽ kéo theo thân thể bị ảnh hưởng, mệt mỏi, suy yếu, v.v... Đây là một trong những lý do chính ⁽¹⁷³⁾, dẫn đến sự suy sụp về tình trạng sức khỏe - gây nên giảm sức đề kháng cơ thể - một yếu tố phòng chống lại nhiều loại bệnh tật = có sẵn trong con người, v.v...

(6.) Để tránh xa sự sa sút về kinh tế:

- Ảnh hưởng tâm lý từ các hệ quả trên, khiến tinh thần dao động, suy yếu khả năng tập trung - nguyên nhân chính dẫn đến yếu kém sự sáng suốt,

(173) Theo đông y học đây là những nguyên nhân bên trong (nội nhân) khiến cho cơ thể suy yếu, sinh ra nhiều bệnh tật. (nhiều tác giả)

trì trệ trí thông minh - gây ảnh hưởng xấu đến hàng loạt tính chất tích cực trong xử lý điều hành quản trị con người, quản trị kinh doanh, v.v... âu đó cũng là lẽ thường nhiên.

<317>

(7.) Để tránh xa sự tổn thương về thanh danh, tài sản và sự thái hoà của gia đình.

(8.) Để ngăn ngừa nguy cơ ảnh hưởng đến tâm lý bất mãn, và sự phát sinh chiều hướng tiêu cực của con cái - một khi chúng nhìn thấy sự rạn nứt và đổ vỡ của cha mẹ chúng!

Hoàn cảnh rất nhạy cảm này, thường xảy ra với các cháu sống trong cảnh “com không lành canh không ngọt” của bố mẹ.

Con cái trong nhà được phát triển tốt đồng bộ về nhiều mặt, có thể ví như cây cối được sinh trưởng tốt tươi, đâm chồi, nảy lộc, nở nhụy, khai hoa cho nhiều trái ngọt, là nhờ vào Âm Dương điều hoà của Cha Trời Mẹ Đất, nên thời tiết bốn mùa mưa thuận gió hòa, khí trời ấm áp, v.v...

Ngược lại, cây cối sẽ khô cháy khi trời nắng hạn, hoặc sẽ thối rữa gốc rễ khi nước ngập lâu ngày bởi mưa dầm, lũ lụt, v.v...

Chắc chắn, không ít bạn hiền sẽ thắc mắc:

Tại vì sao, chỉ với cuộc sống “một vợ một chồng” thôi, mà hôn nhân có thể đạt được nguồn vui an lành và phát triển tốt đẹp về nhiều mặt, cho mái ấm gia đình quá sức tuyệt vời đến thế?

Trong khi nhiều đôi lứa có khá đầy đủ vật chất, tiện nghi, nhiều tiền của, v.v... nhưng họ vẫn phải sống trong cảnh “trời không yên, biển không lặng”, và “cây muốn lặng mà gió chẳng muốn ngừng!”. Thậm chí ngay cả về mặt con cái, họ cũng không có đủ khả năng, để chăm sóc dạy dỗ chu toàn được nữa (!)

Bởi vì sao?

Bởi vì: Hôn nhân bình yên, được ví như nguồn phước đức, cho sự trưởng thành tốt đẹp về nhiều mặt của con cái.

<318>

Thưa quý bạn hiền!

Vâng, quả thật và thực tế đúng như vậy!

Bây giờ chúng ta thử xét và cùng nhau phân tích một trường hợp hôn nhân, chưa biết cách áp dụng Thiên Chức Tình Yêu, vào cuộc sống lứa đôi sau đây nhé!

Giả sử cả vợ lẫn chồng, vì lý do đặc biệt gì đó, không còn hòa hợp nữa! Thế rồi, chẳng ai bảo ai, cả hai âm thầm lặng lẽ đi tìm “nguồn an ủi riêng tư”, để xoa dịu vết thương cho tâm hồn mình!

Trong lúc, cả hai thật sự chưa cùng ngồi lại, chưa đồng nhau thống nhất lên tiếng để xóa lời hiệp ước tác thành phu thê thuở ban đầu!

Và chính bản thân người này, có bao giờ “muốn” cho người kia biết về nguồn an ủi riêng tư của mình đâu, phải không (!?)

Do vậy, một khi cả hai cùng bước vào lĩnh vực

“tìm nguồn an ủi riêng tư”, sẽ dẫn đến hệ quả là: Tâm sinh lý của “cả hai” lúc này đều bị ức chế, và thường phải sống trong trạng thái phập phồng, hồi hộp, thấp thỏm, lo lắng,... vì e sợ nhớ có người nghe thấy “nỗi niềm thâm kín” của riêng mình, và cũng để cố gắng “đối phó” sao cho tránh được mối hoài nghi lẫn nhau, v.v...

Thật ra, tìm “niềm an ủi cho tâm hồn”, cũng chính là quyền tự do, quyền riêng tư, quyền lợi lớn, và quyền quyết định chọn lựa của tất cả con người nói chung, và của quý bạn hiền nói riêng!

Vâng, chẳng ai có thể thay thế được bạn!

Và cũng như không ai có thể thấu hiểu và cảm thông được bạn - về nỗi cô đơn, sự trống trải, hay vết thương lòng sâu kín trong trái tim của bạn - bằng “nguồn an ủi riêng tư” của bạn đâu, phải không?

<319>

Tuy nhiên, thưa quý bạn!

Lẽ chẳng, những hoàn cảnh này, thường mang đến cho quý bạn phải sống trong 2 thế giới cảm xúc đối nghịch nhau:

(1). Thế giới cảm xúc thứ nhất:

- Đó là sự vừa lòng, mãn nguyện, và hạnh phúc ngán ngủ thoáng chốc, mỗi khi được có cơ hội gần gũi bên “nguồn an ủi riêng tư”!

(2). Thế giới cảm xúc thứ hai:

- Đó là cảm giác hồi hộp, lo lắng, phải tư duy, phải thiết lập kế hoạch, phải lên phương án,... để

làm sao được gặp gỡ chàng/nàng, và để được đến với người dài lâu!

- Thậm chí, trong nhiều trường hợp, khiến “nguồn an ủi tương lai” vô cùng lo âu, bất an, giảm hẳn sức khỏe, v.v... và nhất là nhanh chóng suy kiệt trí thông minh sáng tạo đi rất nhiều!

Bởi vì sao?

Bởi vì, do sự phản hồi Tâm-Sinh lý tự nhiên, diễn ra một cách thường xuyên nơi nội tâm của bạn!

Chúng ta có thể không nói thật lòng với người khác, nhưng chúng ta không thể che dấu chính chúng ta được phải không?

Đây là dạng tinh thần đặc biệt rất nhạy cảm và chung cho tất cả con người, không ngoại trừ bất kỳ ai!

<320>

Vậy, T.S.L đặc biệt gì, thường xuyên phản hồi xảy ra nơi bạn?

Đó chính là thực tế hiện tiền bị ràng buộc, bởi hai “lời hứa = lời nguyện ước” lúc ban đầu đang dính chặt nơi tinh thần của bạn - vốn chưa được cùng nhau tháo gỡ:

(1). Thứ nhất:

Hiệp ước (bằng hình thức):

- Trong hôn thú đã ký kết với sự chứng minh của pháp lý và pháp nhân. Đồng thời, có sự tham dự thừa nhận của hai bên họ hàng, v.v...

(2). Thứ hai:

Hiệp ước (lời hứa bằng ý nghĩa nội dung):

- Nghĩa là quý bạn chưa cùng nhau ngồi lại, chưa cùng nhau thỏa thuận tuyên bố **rút lại lời hứa**, lời nguyện thề trước đây rằng:

“Sẽ cùng anh/em chung sống đến cuối cuộc đời này”! Bằng lời nói phủ định trở lại như sau:

Trước đây vì thật sự yêu thương nên em/anh có hứa với nhau rằng:

“Em/anh sẽ cùng chung sống với anh/em đến cuối cuộc đời này”!

Nhưng ngày nay tình thương ấy không còn nguyên vẹn nữa, nên:

Em/anh xin **rút lại lời hứa trước đây**, và em/anh xin chân thành phát nguyện lời hứa trở lại rằng:

“Kể từ hôm nay trở về sau, em/anh sẽ không còn là vợ/chồng của nhau nữa”, xin giữ những gì còn lại gọi là tốt đẹp, hãy xem nhau là một tình bạn hữu anh/em nhé!

“Em/anh chân thành vô vàn lần xin lỗi lấy làm tiếc khi phải thốt lên lời này”!

Để kết thúc hợp đồng hôn thú này (bằng lời nói chân thật) để cảm thông và để phóng thích cho nhau được tự do trên lộ trình còn lại của cuộc đời, v.v...

Chỉ có khi và chỉ khi quý bạn thật sự ngồi lại và chân thành nói lên: xin “rút lại” những “lời đã hứa”, bằng chính lời nói của mình, hoặc viết bằng thư với sự chân thật nơi cõi lòng, thì đến khi đó bạn mới thật sự “giải thoát trong nội tâm” và thoát ra được sự đau

khô dần vặt, day dứt triền miên trong vọng tưởng, điên đảo ảo huyền của chính mình!

Bởi vì sao quý bạn biết không?

Bởi vì “lời hứa” ngày xưa, xuất phát từ cao trào cảm xúc, rung động với lòng yêu thương chân thật, nên lời hứa đó “có sức mạnh và có gốc rễ vững chắc” đó chính là sự chân thật của quý bạn. Do vậy mà về sau, *(cho dù với mọi lý do nào gây rạn nứt, đổ vỡ hay trắc trở cho cuộc tình chẳng nữa)* hay cho dù cuộc sống không còn hòa hợp nhau nữa, nhưng người chẳng thể nào quên được, hay dứt tâm trạng phiền lụy, vượt ra khỏi nỗi ám ảnh đau khổ vì sự chia ly này!

Lý do tại sao, vì nguyên nhân nào có thể dẫn đến một hậu quả vô cùng khủng khiếp, như trên quý bạn hẳn biết không?

Bởi vì ngày trước, lời hứa của quý bạn “với cảm xúc chân thật” trời dấy nơi tâm.

Do vậy, tạo thành trong tâm quý bạn **“một ngôi nhà tình yêu, có nền móng bằng lời hứa (lời nguyện) chân thật”** và đó chính là MỘT MÓN NỢ LỚN mà chính quý bạn là thủ phạm, là con nợ tự nguyện, và tự hiến dâng! Để rồi tự mình ràng buộc, tự cột trói cảm xúc chính mình cho đến trọn suốt cuộc đời vậy!

Vì thế, chư bậc thiện trí nắm bắt được quy luật phản hồi tâm sinh lý này - như một chân lý vận hành của nội tâm - quý bạn hẳn áp dụng và biết cách rút lại lời hứa *(lời nguyện)* đúng lúc, chính là biết cách tự “giải tỏa” tâm lý ám ảnh cho chính mình, tự cởi trói, tự giải thoát, tự tạo cho mình sự bình an hạnh phúc nơi tâm hồn một cách kỳ diệu nhất và thần tốc

nhất, mà không có một ngôi đình miếu nào, hay ngôi chùa tháp linh thiêng nổi tiếng nào, có thể: quyết định giúp, rút lời hứa giúp, nói giúp hay ban phúc bình an cho bạn, hay thay đổi được ý chí của bạn cả phải không!

Như trên đã đề cập đến, trường hợp “nguồn an ủi riêng tư” này, tạo nên trạng thái phản hồi tâm lý tự nhiên, khiến cho tinh thần vi tế của bạn sinh ra nhiều lo lắng, mệt mỏi, v.v...

Bởi tâm lý bất an, nên khiến bạn:

- Phải lo âu đến những điều, “mà thực tế chưa cần phải lo âu!”.

- Phải sợ hãi những điều, “mà thực tế không cần phải sợ hãi”;

- Phải suy nghĩ đến những điều, “mà thực tế chưa, hoặc không cần phải suy nghĩ đến”, v.v...

- Trong khi cuộc sống hiện tại còn có biết bao điều quan trọng; biết bao công việc; biết bao bổn phận,... đang đợi chờ và nhất là đang cần thiết đến sự bình tâm sáng suốt, cũng như nhiều cố gắng của bạn đang chờ đợi cấp thiết ngay trước mắt, v.v...

Tuy nhiên, cũng chưa dừng lại ở đó!

Và từ tinh thần tâm lý bất an này, đến lượt mình tiếp tục tác động ảnh hưởng đến sinh lý cơ thể của bạn:

Khiến cho sức khỏe suy yếu, thể trạng xuống dốc, dễ phát sinh bệnh tật. Đặc biệt dung nhan, sắc tướng của quý bạn (*nam lẫn nữ*) ít nhiều đều bị ảnh hưởng, mà phần lớn chúng ta không hiểu vì sao?

<321>

Từ đây, thường kéo theo hàng loạt điều bất như ý có thể xảy ra, bởi do tác động của trạng thái ức chế phản hồi Tâm-Sinh lý tự nhiên này, v.v...

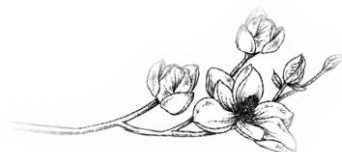
Theo nguyên lý:

*Sự sáng suốt, thường được
sinh ra trong một tâm hồn bình an
và hạnh phúc.*

<322>

Dứt năm thiên chức của chồng

Lời bàn của tác giả

Xuất phát từ quy luật bất di bất dịch về Tâm
- Sinh lý con người:

“Không ai thương mình bằng chính mình thương mình!”.

Chúng ta có thể tự hỏi rằng:

- Chính mình thương mình, nghĩa là:

1. Thương mình như thế nào?
2. Thương mình như thế nào là đúng?
3. Thương mình như thế nào là chưa đúng?

Tác giả xin gợi ý để quý bạn lấy chính mình làm ví dụ, và tự kiểm chứng thử nhé!

*** Trả lời câu (1):**

- Phải chăng trong tình tri kỷ quý bạn mong mỗi ở họ những điều gì có khả năng mang lại sự vừa lòng, lợi ích, và mãn nguyện về những nhu cầu cho chính bạn?

- Bằng cách nào để thể hiện rằng, bạn thực sự thương bạn, trong quan hệ hôn nhân?

*** Trả lời câu (2):**

• Bạn cần thể hiện rõ ràng về quan điểm sống và kỹ năng sống của mình sẽ như thế nào, để bạn được tốt đẹp, và người tình tri âm cũng được tốt đẹp?

• Hy vọng Thiên chức trong tình yêu - là kim chỉ nam – là giải pháp tuyệt vời nhất, có thể giúp bạn áp dụng để phát huy sự “thương yêu chính mình” một cách minh tuệ, thiện xảo, và lợi ích lâu dài thiết thực nhất trong lĩnh vực hôn nhân!

<323>

*** Trả lời câu (3):**

(A). Nói rằng, chỉ có mình mới chính là người thương yêu mình nhiều nhất.

- Ví dụ (1):

Khi bạn mắc bệnh đau đầu chóng mặt, cảm giác đau đó duy nhất chỉ có một mình bạn chịu đựng thôi phải không?

- Ví dụ (2):

Khi đói bụng kéo dài, đường huyết cơ thể sẽ hạ xuống thấp, khiến chân tay bạn mệt mỏi, rã rời, rũ rượi, bủn rủn, v.v... Cảm giác khổ sở đó cũng không ai khác hơn, là chính bạn chịu đựng lấy phải không?

- Ví dụ (3):

Vì một lý do trái ý, hay nghịch cảnh nào đó! Phiền não trong bạn dấy khởi lên, khiến tâm bạn đau khổ, lo âu, bất an, sợ hãi, v.v...! Những cảm giác cực hình này, ai là người trực tiếp thọ nhận, chắc hẳn không người nào khác hơn - ngoài bạn?

(B). Tuy nói rằng thương yêu chính mình, nhưng bạn vẫn cứ một mực cố chấp, bám víu vào những yếu tố, hoặc đối tượng bên ngoài nào đó,... khiến bạn phải chịu nhiều đau khổ, mệt mỏi, và ảnh hưởng đến người khác cũng khổ lây vì sự bám víu đó!

- Như vậy, phải chăng đây chính là điều mà bạn chưa thật sự biết yêu mình cho đúng cách phải không?

- Vâng! Bạn là người quyết định cho chính sự an vui, và hạnh phúc của mình!

<324>

*** Hướng giải quyết vấn đề:**

+ Thứ nhất, bạn sẽ tìm nguyên nhân gây nên phiền não này từ đâu?

+ Thứ hai, là giải pháp cụ thể để cải thiện, hoặc loại bỏ yếu tố gây nên những phiền não, đau khổ, để mang lại nguồn an vui lâu dài cho lứa đôi, v.v...

Phiền não, hay hạnh phúc, thực ra - chính là những trạng thái bất toại nguyện, hay cảm giác vừa lòng từ nơi tâm lý của con người phát sinh lên - liên quan bởi hai yếu tố sau đây:

*** Yếu tố bên trong đó là:**

- Sự phản hồi tâm lý (*từ nội tâm*), như vui buồn; mừng giận; ghét thương,... trước các đối tượng bên ngoài tác động đến - một cách trực tiếp hoặc gián tiếp.

*** Yếu tố bên ngoài đó là:**

- Những tác nhân trực tiếp, hoặc gián tiếp tác động đến cuộc sống của bạn - ví dụ như thân quyến, cha mẹ, anh em, chồng/vợ, v.v...

- Để phát sinh lên các trạng thái tâm bất toại nguyện, hay cảm giác vui mừng như thế, là do sự tương tác bởi hai yếu tố bên trong và bên ngoài tạo nên - đây vừa là con đường phát sinh lên phiền não, và cũng chính là đạo lộ tạo nên nguồn hạnh phúc của các đôi uyên ương!

<325>

Do vậy, để “loại bỏ” những nguyên nhân gây nên sự đau khổ này, và “thay vào” đó là những nguyên nhân tạo nên hạnh phúc, sự mãn nguyện vừa lòng, v.v... cho cả hai bên tình tri kỷ:

- Thứ nhất, là chúng ta sẽ quyết tâm cải thiện, hoặc “loại bỏ” những cách hành xử nào - trực tiếp, hoặc gián tiếp do chủ quan, hay do thói quen nào đó của ta chưa thích hợp - đã gây ra sự không hài lòng, và muôn phiền dài lâu đến cho chính bạn cùng nghĩa phu thê!

- Thứ hai, “thay vào đó” là sự quyết tâm sáng suốt, tham khảo: những cách đối nhân xử thế, những “lời ăn tiếng nói nào,... *(sao cho thường xuyên mang lại sự vừa lòng đẹp ý đến người hôn phối, trong thời gian chung sống bên nhau)*, mà hầu hết:

+ Các nguyên tắc đó; các quy luật TSL đó; các kỹ thuật đắc nhân tâm đó,... nhằm để chinh phục lòng người tri kỷ. Đã được chia sẻ một cách chi tiết, sinh động, phong phú và thận trọng xuyên suốt tác phẩm B.Q.H.P trong tình yêu.

<326>

Chương 3

Năm Thiên Chức Tình Yêu của Vị Hiền Thê

(Mang lại nguồn hạnh phúc lớn cho mái ấm gia đình)

*Năm
Thiên
Chức
Tình Yêu
của Vị
Hiền
Thê*

1. Nội trợ: Xếp đặt nhà cửa gọn gàng, sạch đẹp, v.v...

2. Gìn giữ, quý trọng tài sản chồng tín nhiệm, và giao phó.

3. Người vợ có nên hay không nên, quan hệ trái phép với người khác phái (*nam*)?

4. Lợi ích lớn lao gì khi người vợ biết cách quán xuyến, sắp đặt, và quản lý các công việc trong nhà?

5. Đại diện gia đình để tiếp đón bạn bè và thân quyến của chồng, khi đến nhà như thế nào? Vì sao?

Nàng dâu - một đề tài tuyệt mỹ và muôn thuở!

Phần lớn những mâu thuẫn nặng nề, gay gắt, và căng thẳng nhất trong nhiều gia đình, có thể đề cập đến là chuyện giữa mẹ chồng nàng dâu; chị dâu em chồng, v.v...

Trước tiên, chúng ta cần lưu tâm đến hai cặp đối tượng tình cảm vô cùng tương phản này:

*** Cặp mẹ chồng và nàng dâu:**

+ Tâm lý người mẹ mang nặng đẻ đau, tần tảo vất vả yêu thương nuôi dưỡng con trai khôn lớn đến lúc dù đã lấy vợ “tuy đã lớn rồi” nhưng mẹ vẫn còn yêu thương bảo bọc,...

+ Bây giờ cưới cô dâu về, cô dâu (*tự hỏi nào đến giờ chẳng có công cán, cần lao nuôi dưỡng gì,...*) bỗng dung nhảy vào, như “giành” phần thương yêu chăm sóc của mẹ mất đi rồi! Thử hỏi quý bạn - bản thân đang làm con dâu - sẽ suy nghĩ làm sao? Có phải quý bạn đang cướp đi quyền chăm sóc nuôi dưỡng của mẹ hiền của đức lang quân rồi sao?

- Điều thứ nhì:

+ Đã vậy, mà nàng dâu chăm sóc chồng - con trai của mẹ - không được chu đáo như nhạc mẫu, thì thử hỏi bà có vừa lòng không? (*chắc chắn là không rồi phải không?*) mà không thì có thể điều gì xảy ra?

- Điều thứ ba:

+ Khi chưa cưới vợ, thì đi sớm về khuya, hay lúc nào con trai cũng yêu thương, kính quý mẹ, cứ quần quýt bên mẹ rồi chăm sóc vắn an mẹ yêu nữa!

+ Nhưng từ khi cưới vợ, tuy tình yêu thương của con trai đến mẹ chẳng giảm chút nào, nhưng bây giờ thời gian dành cho mẹ đã chia sẻ qua cho vợ, cho con cái, hầu như gần hết mất rồi! Tuy không thể nói ra, chứ làm mẹ rồi ai cũng buồn tủi chứ phải không?

+ Nếu người con trai hiểu thuận có trí tuệ sẽ biết cách an ủi mẹ hiền sẽ được phần nào nguôi ngoai, v.v..

*** Tâm lý mẹ chồng mong đợi ở nàng dâu:**

- Phải hiểu công lao của mẹ đã vất vả, hy sinh nuôi dưỡng con trai lớn lên, và đã dành tặng đến cho riêng mình.

- Cần thể hiện sự biết ơn sinh thành, và dưỡng dục đến mẹ chàng.

- Phải chăm sóc hết sức chu đáo cho con trai người.

- Phải một mực yêu thương con trai, và cung kính mẹ chồng như con gái của mình.

- Phải biết gìn giữ danh giá gia phong cho gia đình, v.v...

Đó là những tâm lý cốt tủy của mẹ chồng, là kiến thức căn bản tối thiểu nhất dành cho các cô nàng khi chuẩn bị về làm dâu, cần phải học hỏi kỹ càng trước tiên. Chứ đến khi trở thành nàng dâu rồi, mới biết thì đã hơi muộn màng, và càng muộn màng hơn nữa, là lúc lên ngôi làm mẹ chồng, thì e khó tránh được danh từ “mụ gia” của các nàng dâu của mình ban tặng vậy phải không?

*** Về phía tinh thần tâm lý nàng dâu thì sao?**

Bởi vì, có không ít nàng dâu “liều yếu đào to”

được lớn lên trong vòng tay nâng niu chiều chuộng của cha mẹ, nay bước vào một gia đình xa lạ, và trở thành “đứa con mới” của “người dưng”!

Thảo nào dân gian mãi văng vẳng câu hò, ca dao tục ngữ, nghe tuy hóm hỉnh nhưng phổ biến:

“Thương chồng mới khóc ‘mụ’ gia,

Suy qua tính lại chẳng bà con chi!

Đói lòng ăn khế, ăn sung,

Trông thấy mẹ chồng thì nuốt chẳng trôi!” (174)

Thêm vào đó, là việc tập sự của một “cô chủ nhỏ”, nhưng lại là cô chủ chưa có đủ trải nghiệm trường đời, hay “thảm quyền” tự do!

Nên tự mình phải quản lý, hàng trăm thứ việc nội trợ trong nhà, cũng như sự ràng buộc trong khuôn phép: thuần phong mỹ tục,... của gia đình.

Do vậy, nhiều lúc vụng về trong công việc, hoặc vô ý phạm phải lỗi lầm, nên thường trở thành “cái gai” trong mắt của người khác!

<327>

Để duy trì và phát triển hạnh phúc trong tình yêu hôn nhân, người vợ cần thiết phải biết, và đảm nhiệm tốt tối thiểu 5 bổn phận, hay 5 Thiên Chức Tình Yêu căn bản nhất đối với gia đình.

Vì thế, các nàng dâu hiền thảo tuyệt vời tương lai, nhất thiết cần phải lưu tâm học hỏi về nhiều

(174) <https://cadao.me/thuong-chong-phai-khoc-mu-gia/>

<https://lazi.vn/cdn/d/16723/doi-long-an-khe-an-sung-trong-thay-me-chong-thi-nuot-chang-troi>

phương diện nữ công gia chánh, nhất là các phép tắc, cách cư xử với chồng, với nhạc phụ, nhạc mẫu, v.v... trước khi lên xe hoa về nhà chồng, để tránh những thương tổn đáng tiếc, do chưa được học hỏi, và sự vụng về không hiểu biết của mình có thể gây nên.

Nhằm sáng tỏ vấn đề hơn, chúng ta sẽ cùng nhau tìm hiểu những đức tính tuyệt vời nào của phái nữ sau đây, sẽ là một hiền thê lý tưởng trong đôi mắt của các đấng mày râu, ngày đêm mong mỏi ngóng trông nhé:

- Chẳng hạn như, nàng dâu lý tưởng tương lai cần phải tầm cầu nắm bắt và quán triệt được những bản chất, cá tính, thói quen, và những điểm đặc biệt về sở thích của vị lang quân - để có thể hợp tác, giúp đỡ người trước nhiều tình huống,... trong cuộc sống chung

<328>

Liên quan đến vấn đề này, tác giả mạo muội xin kể ra đây, tích truyện của người gia chủ Uggaha, cung thỉnh bậc hiền nhân thượng trí đến dạy dỗ các con gái yêu quý của mình, trước khi về nhà chồng hầu quý vị:

Một hôm người gia chủ Uggaha, sau khi cung kính thỉnh được bậc hiền nhân thượng trí đến nhà, và mời ngài ngồi lên chỗ đã soạn sẵn.

Rồi Uggaha tự tay của mình thân mời Ngài với các món ăn thượng vị, loại cứng và loại mềm, v.v...

Sau khi bậc hiền nhân dùng bữa ăn xong, gia chủ Uggaha liền ngồi xuống một bên, và cung kính

thưa rằng:

- “*Những cô thiếu nữ này, là các ái nữ của con, sẽ đi về nhà chồng. Bạch Ngài! Xin ngài hãy dạy bảo chúng!*”

- *Bạch Ngài! Kính xin ngài bi mẫn, hãy khuyến răn chỉ dạy chúng, để chúng được nhiều lợi ích, hạnh phúc, và an lạc lâu dài!”.*

Do sự thành tâm thỉnh cầu của người gia chủ, bậc đại trí tuệ từ bi chỉ dạy các người con gái ấy, gồm năm bốn phận quan trọng chính như sau:

(1). “... Do vậy, này thiếu nữ!

Các con hãy học tập như sau:

- *Phàm có những công nghiệp trong nhà, như thuộc về len hay vải bông, các con cần phải thông thạo, không được biếng nhác, tìm hiểu phương pháp để tự mình làm, cũng như sắp đặt cho người làm”.*

- *Như vậy, này thiếu nữ! Các con cần phải ghi nhớ và trau dồi!”.*

<329>

(2). “... Do vậy, này thiếu nữ!

Các con hãy học tập như sau:

- *Phàm có tiền của, lúa, gạo, bạc, vàng, v.v... người chồng đem về, các con cần phải phòng hộ, bảo vệ chúng cẩn thận, để khỏi bị kẻ trộm cắp, người phá hoại, v.v...*

- *Như vậy, này thiếu nữ! Các con cần phải ghi nhớ và trau dồi!”.*

<330>

(3). “... Do vậy, này thiếu nữ!

Các con hãy học tập như sau:

- *Đối với người chồng nào, được mẹ cha đã cho đến các con, thì các con cần phải suy nghĩ như sau:*

+ *Vì lợi ích cho ta và cho chồng, vì tìm cầu hạnh phúc, vì lòng thương tưởng đến chồng! Cũng như vì lòng từ mẫn khởi lên đối với người chồng ấy, ... Ta sẽ thức dậy trước, ta sẽ đi ngủ sau cùng, vui lòng làm nhiều việc, xử sự hài hòa, đẹp ý, và lời nói dễ thương!*

- *Như vậy, này thiếu nữ! Các con cần phải ghi nhớ và trau dồi!”.*

<331>

(4). “... Do vậy, này thiếu nữ!

Các con cần phải học tập như sau:

- *Trong nhà người chồng, phàm có người nô tỳ nào, người đưa tin hay người công thợ, chúng ta cần phải biết, và quán xuyến những công việc của họ, đã làm đầy đủ như thế nào?*

- *Công việc của họ đã bị thiếu sót, hay dư thừa chỗ nào? Các con cần phải theo dõi, và quan tâm mức độ sức khỏe của những người đau ốm trong nhà ra sao?*

- *Các con sẽ phân phát cho họ, các đồ ăn loại cứng, và loại mềm đối với mỗi người tùy theo sự thích hợp của họ.*

- *Như vậy, này thiếu nữ! Các con cần phải ghi nhớ và trau dồi!”.*

<332>

(5). “... Do vậy, này thiếu nữ!

Các con cần phải học tập như sau:

- *Những ai chồng ta kính trọng như: mẹ cha, chú bác, cô dì, anh chị, các bậc hiền nhân phạm hạnh, làm gương đạo đức cho đời, chư vị đạo sĩ, v.v...*

- *Chúng ta phải tôn trọng, cung kính. Khi họ đến, chúng ta sẽ dâng hiến họ chỗ ngồi, và nước.*

- *Như vậy, này thiếu nữ! Các con cần phải ghi nhớ và trau dồi!”.*

<333>

Thành tựu được năm điều như trên, này các thiếu nữ!

Người hiền thê như vậy, sẽ là nơi yêu quý của chồng, của nhiều người trong thân tộc họ hàng, và xã hội. Khi thân hoại mạng chung, sẽ được chết trong sự mãn nguyện bình an, tinh thần không rối loạn!

Những lời dạy vô cùng cao quý, thâm diệu, và minh tuệ như trên, từ chư bậc hiền nhân thượng trí ngàn xưa đã mang lại vô vàn lợi ích cho thế gian – ơn lành cho những kẻ hậu sinh đời đời mãi khắc ghi!

Thảo nào, nhân gian mãi lưu truyền câu tục ngữ quý báu, để nhắc nhở chúng ta chẳng bao giờ quên:

*“Yên ổn và hoà thuận trong gia đình,
phần lớn do nơi người phụ nữ!”.*

Quả thật, cũng khá thực tế trong nhiều hoàn

cảnh lắm vậy!

<334>

Chư bậc hiền nhân thượng trí, từ bi khuyên dạy phái nữ nên lưu tâm, và cần thiết trau dồi về những phương diện mạnh, hoặc yếu trong hạnh kiểm của mình sau đây:

1. Người nữ không nên giữ lòng nóng nảy và sân hận.

<335>

2. Người nữ cần chi tiêu tiết kiệm, tùy khả năng kinh tế trong gia đình.

<336>

3. Người nữ cần sống với lòng chơn thành, đức hạnh, và đoan trang.

<337>

4. Người nữ cần điềm đạm, dịu dàng, và hiểu biết.

<338>

5. Người nữ không nuôi dưỡng các tư tưởng tội lỗi đối với chồng!

<339>

6. Người nữ cần có tư tưởng thường xuyên thương yêu chồng.

<340>

7. Người nữ cần thận trọng, tế nhị trong lời nói, và lễ độ trong hành động.

<341>

8. Người nữ ứng xử tử tế, siêng năng, và cần mẫn trong các công việc nhà.

<342>

9. Người nữ giữ tâm thương chồng tha thiết và chăm sóc chồng như bà mẹ thương con.

<343>

10. Người nữ cần khiêm nhường và thể hiện tôn kính người chồng của mình trong mọi lúc.

<344>

Lời khuyên từ các bậc hiền nhân đại trí ngày xưa đến nàng dâu tương lai, trước khi về nhà chồng như sau:

- *“Các thiếu nữ cần hiểu cho được những khó khăn trước khi về làm dâu nhà chồng, người con dâu phải kính trọng cha mẹ chồng, đồng thời hầu hạ cha mẹ chồng như cha mẹ mình!*

- *Phải quý mến, kính trọng họ hàng, và bạn bè bên chồng, để tạo một bầu không khí thích hợp, vui vẻ trong cuộc sống mới”.*

<345>

9

Thiên Chức Tình Yêu Thứ Nhất của vị Hiền Thê:

+ *Xếp đặt nhà cửa gọn gàng, ngăn nắp, và vén khéo (nội trợ).*

+ *Lợi ích lớn lao gì, khi người vợ trong nhà phát huy được phương diện này?*

Xưa chư bậc thánh hiền dạy rằng:

- "*Phàm có những công nghiệp trong nhà như thuộc về len hay vải bông, các con cần phải thông thạo, không được biếng nhác! Tìm hiểu phương pháp để tự mình làm, cũng như để sắp đặt cho người làm.*

- *Như vậy, này thiếu nữ, các con cần phải trau dồi”!*

Nếu có công việc làm ăn buôn bán hay trách nhiệm tại công sở, v.v... Dù sao chăng nữa, người vợ cũng nên dành nhiều thời gian trông nom nhà cửa, sắp xếp ngăn nắp, và trình bày trang trí đẹp mắt.

Ngôi nhà sạch sẽ, gọn gàng, và vén khéo là một yếu tố tốt, hỗ trợ cho tâm lý thanh thoát, mát mẻ, nhẹ nhàng,... đến niềm vui gia đình.

Vì thế, tục ngữ có câu:

“Nhà sạch thì mát, bát sạch ngon cơm”.

(Cũng liên quan đến ý nghĩa này vậy).

<346>

Ngày nay, một số hiền thê đi ra ngoài kiếm tiền từ nhiều nghề nghiệp khác nhau. Tuy nhiên, phần lớn các trường hợp làm kinh tế, trong đó sự quan tâm chu đáo, điều hòa chi tiêu tài chính ở trong nhà cũng là một dạng kinh tế không kém phần quan trọng!

Nhưng lãng phí có thể xảy ra, nếu người vợ thường không có ở nhà, và giao phó cho quản gia

hay người khác trông nom.

Thậm chí, các hiền thê dù cố gắng hết sức để quản lý các nguồn tài nguyên, hay giữ liên lạc tích cực với gia đình qua các phương tiện thông minh, và hiện đại chẳng nữa!

Bạn có thể thử sử dụng thời gian của mình một cách hiệu quả, để vừa ổn định ngăn nắp công việc nhà cửa, đồng thời vừa có thể đi ra được suốt cả ngày.

Bằng cách dậy sớm và bắt đầu khởi động bố trí những công việc nội gia cần thiết trong ngày như: sắp đặt, thu vén, giặt giũ, nấu sẵn cơm nước, v.v... sau đó là việc ngoài nhà.

Hy vọng với cách này, bạn sẽ thu được nhiều lợi ích lớn.

<347>

“Sự cần thiết hiểu về tâm sinh lý của người tri kỷ, cũng như biết cách cư xử với nhau như thế nào, để rồi qua đó, sẽ thường xuyên mang lại cảm giác hài lòng, tâm tư mãn nguyện đồng thời cho cả hai phía - là yếu tố tiên quyết xây dựng hạnh phúc hôn nhân” .

10

Thiên Chức Tình Yêu Thứ Hai của vị Hiền Thê:

+ Gìn giữ và quý trọng tài sản chồng tín nhiệm giao phó như thế nào?

+ Có nên chẳng, cần sự thống nhất của đôi bạn trước khi quyết định một điều gì?

Chư bậc thánh hiền dạy rằng:

- “*Này thiếu nữ! Phàm có tiền của, lúa gạo, bạc, vàng, v.v... người chồng đem về, chúng ta cần phải phòng hộ, bảo vệ chúng cẩn thận để khỏi bị kẻ trộm cắp, và người phá hoại.*

- *Như vậy, này thiếu nữ, các con cần phải trau dồi!”*

“Biết gìn giữ tài sản chồng

Người vợ xử như vậy,

Làm thỏa mãn ước vọng,

Ưa thích của người chồng.

Khi hết thọ mạng.

Ra đi được bình an!”.

Người vợ hiền trong nhà cần học cách quản lý tài sản, do người bạn tri âm đã tin yêu giao phó.

Lưu ý rằng:

- Nếu biết cách sử dụng tài sản đúng mục đích và hợp lý, có thể làm cho của cải chẳng những không bị tiêu hao, mà còn ngày càng phát triển nhiều hơn!

- Vị hiền thê cần có hành động và lời nói chân thành, đối với đức lang quân của mình. Hiền thê trung nghĩa là một kho báu của gia đình!

<348>

Điều đó, không chỉ có ý nghĩa trong việc cần

thận, chu đáo, và biết cách bảo vệ tài sản từ sự thu thập của vị lang quân, mà còn liên quan đến Thiên Chức Tình Yêu quan trọng trong cuộc sống chung nữa!

Một phu nhân biết cách tiết kiệm và tích lũy tiền bạc, tài sản, v.v... từ sự thu thập được của người chồng, có thể làm cho gia đình thêm phồn thịnh trong tương lai.

Người xưa ví vợ chồng, như người đi nhủi cá (xúc cá):

* Người chồng - được ví như người đi nhủi cá (đi đằng trước).

* Người vợ - được ví như người mang cái giỏ đựng cá (đi đằng sau).

Khi người chồng nhủi được nhiều cá, thì giỏ sẽ mau đầy cá.

Nhưng, nếu cái giỏ bị thủng lỗ, dù chồng siêng năng đi nhủi suốt cả ngày chẳng nữa - tưởng rằng cá sẽ được nhiều - nhưng cuối cùng chẳng còn lại được con cá nào trong giỏ cả!

Tương tự như thế, tuy vị lang quân làm ra của cải, vợ hiền là người gìn giữ và trông nom nhà cửa, nuôi nấng con cái, v.v... nhưng tất cả những thứ đó được gọi là tài sản chung.

<349>

Hơn nữa, phần lớn quý hiển thế tuy không đi ra khỏi nhà, để trực tiếp tạo nên đồng tiền bát gạo như đáng mày râu. Nhưng vợ hiền là người thứ hai (ví

như chiếc bóng) thay thế cho chàng, một trọng trách chẳng tầm thường •chút nào - đó là công việc quán xuyến trăm sự trong nhà như:

- Trông nom, gìn giữ nhà cửa phòng ngừa kẻ gian!

- Sắp xếp, thu vén đồ đạc gọn gàng, ngăn nắp từ trong đến ngoài,...

- Tính toán chi tiết và chi li mọi thứ: tiền điện; tiền nước; tiền củi lửa, chợ búa, tiêu hành ớt tỏi; tiền sách vở; tiền học phí cho con; tiền mua sắm, quà cáp bạn bè, v.v...

- Việc nấu nướng cơm nước, giặt giũ áo quần, mừng mền chiếu gối, v.v...

- Chăm sóc con cái (*nếu con còn thơ dại, thì vất vả trăm bề,...*).

- Dạy dỗ con cái học hành, tập tành cho chúng những điều khôn ngoan! v.v...

<350>

- Cha, mẹ là người thầy đầu tiên của các con yêu quý trong đời!

- Mẹ ở nhà gìn giữ và chăm sóc “tài sản” lớn nhất của tình tri kỷ - đó chính là con thơ!

- Mẹ còn dạy hài nhi từ lúc ẵm bồng, đến khi khôn lớn!

- Nàng có khả năng dạy dỗ con cái một cách tận lực - bằng cả tâm huyết của mình - đầu tư cho trẻ điều hay lẽ đẹp, mong ngày quý tử trưởng thành.

Chẳng hạn như là:

- Học ăn, học nói, học gói, học mở; học đi, học đứng, học ngồi, học nằm; học đi tiểu, học đi tiện, học lễ phép, v.v... và nhất là học nhân cách, lễ giáo, là điều vô cùng quan trọng - để trở thành người thành đạt và có nhân cách cao quý trong đời!

Đó là chưa kể chuỗi ngày nắng gắt mưa dầm, đường xa chợ búa; tắt bật ma chay, kỵ cỗ; việc tổ, việc đình; chuyện phải, chuyện không; họ hàng nội ngoại; trăm ban vạn sự; con thơ ốm đau, và bố nó cũng đau ốm! v.v... Tất cả cũng là, ở nhà,... đã có “má nó” lo rồi phải không?

<351>

11

Thiên Chức Tình Yêu Thứ Ba của vị Hiền Thê:

Không quan hệ với người khác phái “nam”, ngoài người bạn đời tri kỷ để:

1. Giữ gìn kho báu của sự bình an cho chính mình như thế nào?

2. Tăng trưởng lợi ích lớn lao như thế nào, đến hạnh phúc trong hôn nhân? Tại sao?

3. Ảnh hưởng tốt đẹp đến sự phát triển thịnh vượng, hầu hết mọi mặt trong gia đình như thế nào? Tại sao?

(Ý nghĩa phần lớn tương tự như Thiên Chức Tình Yêu của người chồng).

Bậc hiền nhân đại trí tuệ dạy rằng:

- *"Này thiếu nữ! Đối với người chồng nào được mẹ cha đã cho đến các con, thì các con cần phải suy nghĩ như sau:*

+ Vì lợi ích cho ta và cho chồng, vì tìm cầu hạnh phúc, vì lòng thương tưởng đến chồng, cũng như vì lòng từ mẫn khởi lên đối với người tình tri kỷ ấy, v.v... Ta sẽ thức dậy trước, ta sẽ đi ngủ sau cùng, vui lòng làm mọi công việc, xử sự hài hòa đẹp ý, và lời nói dễ thương!

- Như vậy, này thiếu nữ, các con cần phải trau dồi!"

"Hãy thường thương yêu chồng!

Luôn nỗ lực cố gắng,

Người đem lại lạc thú,

Chớ khinh thường người chồng!"

Tôn trọng nghĩa phu thê - không quan hệ với người khác phái "nam" - là Thiên Chức Tình Yêu thứ ba của vị hiền thê, đồng thời là nền tảng chính trong hạnh phúc gia đình:

- Tôn trọng gìn giữ và quý hoá tình thương yêu của chàng.

- Thận trọng xây dựng và bảo vệ niềm tin yêu của mình đối với chồng, để hạnh phúc ngày càng thêm vững bền.

Người vợ hiền chỉ biết yêu chồng thôi, chưa đủ đâu! Mà còn phải biết cách làm sao, để được chồng

yêu thương mình ngày một nhiều hơn, đó mới là vấn đề không kém phần quan trọng trong hôn nhân. Do vậy, vị hiền thê cần học hỏi, và chẳng nên lơ đãng phương diện này nhé!

<352>

Dân gian có câu:

“Phái nữ yêu bằng tai, con trai yêu bằng mắt”.

- Con trai yêu bằng mắt, nghĩa là yêu như thế nào?

- Phải chăng, là yêu qua nhãn quan của người đàn ông, về sắc đẹp bên ngoài của phái nữ?

Chẳng hạn như:

- Yêu khuôn mặt trái xoan,

- Yêu đôi mắt phượng,

- Yêu má lúm đồng tiền,

- Yêu mái tóc dài, yêu làn da đẹp,... của cô ấy!

Vâng, đúng vậy! Những nét kiều diễm nơi nữ phái, lẽ thường là hấp dẫn, lôi cuốn sự chú ý thỏa thích của hầu hết đấng mày râu!

Một sự thật tế nhị và tinh tế hơn rằng:

“Không có vẻ đẹp nào trên trần thế, khiến người đàn ông đam mê hơn là hình dáng bên ngoài của người phụ nữ!”.

Ngoài ra, ở phái liễu yếu đào tơ còn nhiều hình ảnh khác có sức cuốn hút, và tác động về chiều sâu Tâm-Sinh lý đối với đấng nam nhi rất nhiều, đó là:

(1). Bốn loại hình dáng về tư thế căn bản, trong hoạt động sống của một con người:

+ Khi nàng đi, khi nàng đứng, khi nàng ngồi, khi nàng nằm tương ứng với phong thái, oai nghi đáng vẻ như thế nào, cho phù hợp với từng hoàn cảnh, tình huống, v.v...

+ Cũng như khi tiếp khách, lúc ăn uống, hoặc chuyện trò trong mọi sinh hoạt hằng ngày, và nhất là những phong thái, thể hiện khi phản ứng trước các tình huống đặc biệt như vui mừng, giận hờn, đau khổ, hay hạnh phúc, v.v...

Đúc kết kinh nghiệm trong cuộc sống, nên dân gian lưu truyền lời dạy cho con cháu, qua câu tục ngữ, ca dao:

“Ăn coi nôi, ngồi coi hướng”.

Quả thật cũng có ý nghĩa lắm vậy!

<353>

(2). Hình ảnh, phong cách, đáng vẻ,... của quý nàng sẽ phản ánh như thế nào, trước những thuận cảnh, hài lòng, và đẹp ý:

+ Phải chăng quý nàng sẽ thể hiện niềm vui, sự hân hoan, bộc trực thô thiển, xô bồ vô vậ, và rộn ràng (!)

+ Hay niềm vui kia của nàng, chỉ biểu diễn một cách kín đáo, trầm tĩnh, và sâu lắng: qua ánh mắt với nụ cười mỉm trên môi, như nụ hồng kia vào độ mười bảy cái trăng tròn, v.v...

<354>

(3). Tập hợp các hành động, thái độ, và phong thái của nàng thể hiện như thế nào, vào lúc gặp phải tình huống trái ý nghịch lòng!

+ Phải chăng, nàng bình tĩnh nhẫn nại để giữ gìn nét điềm nhiên, đoan trang, hay vội vàng nóng nảy, lộ rõ trạng thái bất bình dữ dằn và hung hãn?

+ Tất cả những cử chỉ tính cách nêu trên, tuy đều xuất phát từ sự điều khiển của tánh tình, hay tâm lý bên trong, nhưng kỳ thật, phần lớn chúng đều được phô bày ra hình ảnh bên ngoài.

Do vậy, sách có câu:

*“Hữu tâm vô tướng, tướng tự tâm sinh
Hữu tướng vô tâm, tướng tùy tâm diệt”.* ⁽¹⁷⁵⁾

Tạm dịch:

*** Về đầu:**

+ Có tâm mà không có tướng, thì hình tướng do tự tâm mà sinh ra.

+ Ý nói rằng, con người lúc đầu, dù có hình tướng không được tốt đẹp, không khả ái, v.v... Nhưng, nếu người có sự quyết chí trau dồi chuyển đổi từ tâm xấu, trở thành tâm tốt đẹp - tâm tích cực lành mạnh bên trong - thì nhờ đó mà tướng mạo tốt đẹp sẽ được sinh ra vậy!

(Thay đổi sắc tướng bên ngoài từ sắc thô xấu, chuyển thành sắc tốt hơn - nhờ tâm xấu tiêu cực, thay đổi thành tâm tốt lành mạnh tích cực).

*** Về thứ nhì:**

+ (*Hữu tướng*) Có hình tướng tốt mà (*vô tâm = tâm xấu*) không có tâm, thì tướng cũng theo tâm mà diệt đi.

(175) Giaoducthoidai.vn/gia-dinh/tuong-do-tam-sinh-nguoi-thien-tam-tat-co-phuoc-tuong...

+ Ý nói rằng, người tuy lúc đầu có hình tướng tốt đẹp, khả ái bên ngoài, v.v... Nhưng, nếu tích chứa và phát huy tâm xấu tánh tình tiêu cực, thì hình tướng sắc đẹp bên ngoài lúc đầu kia - vì thế, mà cũng bị suy thoái, chuyển đổi hư hoại mất đi!

(Thay đổi sắc tướng bên ngoài từ sắc tốt thành sắc xấu hơn - do sự thay đổi của tâm tốt trở thành tâm xấu!).

Thảo nào, kinh nghiệm của người xưa khẩu truyền câu tục ngữ:

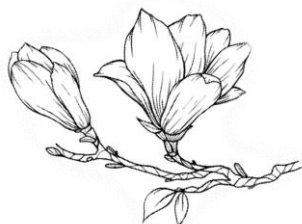
“Cái nét đánh chết cái đẹp”.

(Thiết nghĩ, tuổi trẻ chúng ta cũng rất nên quan tâm trau dồi về vấn đề này lắm vậy).

<355>

12

Thiên Chức Tình Yêu Thứ Tư của vị Hiền Thê:

+ *Đảm trách, quản lý hầu hết các công việc trong nhà thay thế cho chồng.*

+ *Lợi ích lớn lao gì, khi người vợ trong nhà có khả năng phát huy được phương diện này?*

Bác hiền nhân đại trí dạy rằng:

- “*Này thiếu nữ! Các con hãy học tập như sau:*

+ *Trong nhà người chồng, phàm có người nô tỳ, người đưa tin, hay người công thợ nào, chúng ta cần phải biết, và quán xuyến những công việc của họ đã làm đầy đủ như thế nào?*

+ *Công việc của họ đã bị thiếu sót, hay dư thừa chỗ nào? Các con cần phải quan tâm mức độ sức khỏe của những người đau ốm trong nhà ra sao?*

+ *Các con sẽ phân phát cho họ các đồ ăn, loại cứng loại mềm, và khẩu phần của mỗi người tùy theo sự thích hợp của họ.*

- *Như vậy, này thiếu nữ, các con cần phải trau dồi!”.*

*“Vì nàng, người có trí,
Hoạt động thật nhanh nhẹn,
Giữa các người làm việc,
Xử sự thật khả ái”.*

Vai trò của người vợ hiền là chăm sóc chồng con, chuẩn bị cơm nước trong buổi sáng, cho chồng mang đi làm nơi công sở, hoặc ở ruộng đồng. Quan tâm đến phong cách ăn mặc sạch sẽ, và tươm tất cho chàng,...

Bố trí các đồ dùng một cách ngăn nắp, có trật tự. Trang hoàng đẹp đẽ trong nhà, cũng như nơi làm việc của người tri kỷ, v.v...

<356>

*** Thể hiện tính cách phụ nữ đảm đang:**

Nếu là người còn trách nhiệm trong cơ quan đoàn thể, ngoài giờ hành chính - vị hiền thê cần tranh thủ nhiều thời gian để quán xuyến mọi việc trong nhà.

Tiết kiệm hợp lẽ trong các khoản chi tiêu và thu nhập, là một phần lớn thuộc về sự khéo léo của vợ hiền.

Vị hiền thê cần có sổ tay ghi chép nhiều vấn đề khác nhau, để không quên những điều cần thiết đáng nhớ!

Sổ nhật ký theo dõi hàng ngày, ghi lại những sự kiện nên lưu ý về sau, cũng như để rút tỉa kinh nghiệm quan trọng cho tương lai.

Ghi nhớ những hạng mục, về các sinh hoạt truyền thống hằng năm của gia đình như: ngày giỗ, ngày sinh nhật, ngày chạp, kỷ niệm ngày cưới, các cuộc hẹn hò với đối tác, bạn bè, thân quyến, v.v...

Như sự phân công hợp lẽ hài hòa các chức năng trong mọi quốc gia: bộ nội vụ và bộ ngoại giao. Tuy mỗi ban ngành có công việc riêng biệt, nhưng tất cả đều được tổ chức hỗ trợ lẫn nhau một cách thống nhất chặt chẽ.

<357>

Vị hiền thê canh phòng nhà cửa ngăn ngừa kẻ gian, chăm sóc, nuôi dạy con cái trưởng thành, v.v... Nhằm phát triển sức mạnh bên trong của gia đình (ví như bộ Nội Vụ - đối nội).

Nhờ đó, có thể giúp người chồng phát triển sức mạnh tinh thần để đối phó bên ngoài xã hội như:

- Chàng được yên tâm rảnh trí và dễ dàng tập trung tinh thần mạnh mẽ hơn, nhằm nỗ lực phấn đấu bên ngoài để kiếm tiền.

- Mặt khác, chính nhờ sự tập trung tinh thần được mạnh mẽ này, sẽ là nguồn năng lực dồi dào có thể giúp đức lang quân dễ dàng phát triển về mặt ngoại giao - mở rộng quan hệ đối tác - phát triển tư duy, cũng như dễ dàng hoàn thành tốt trách nhiệm trong các đại sự quốc gia, v.v...

- Góp phần mang lại sự phồn vinh cho cuộc sống chung trên nhiều phương diện (ví như bộ Ngoại Giao - đối ngoại).

<358>

13

***Thiên Chức Tình Yêu
Thứ Năm của vị Hiền Thê:***

*Đại diện gia đình tiếp đón thân quyến bạn bè
của chồng, khi đến nhà như thế nào?*

(Có ý nghĩa gì trong hạnh phúc hôn nhân?)

Bên cạnh thể hiện thương yêu, quý trọng chồng, chăm sóc con cái gia đình. Người vợ hiền còn cần phải tiếp đón bạn bè, thân quyến của chồng một cách thân mật và quán xuyến tử tế khi họ đến nhà nữa!

Chư bậc hiền nhân thượng trí dạy rằng:

- *“Này thiếu nữ! Các con hãy học tập như sau:*

+ *Những ai chồng ta kính trọng như: mẹ, cha, các bậc tu sĩ, thân quyến, người lớn tuổi, v.v...*

+ *Chúng ta phải tôn trọng, đánh lễ, cung kính khi họ đến, chúng ta sẽ dâng hiến họ chỗ ngồi, và nước.*

- *Như vậy, này thiếu nữ, các con cần phải trau dồi!”.*

“Chớ làm chồng không vui!

Chớ làm chồng nổi giận,

Với những lời ganh tỵ!

Chồng cung kính những ai,

Hãy đánh lễ tất cả!”.

1. Người vợ hiền, không bao giờ đối xử với thân quyến của chồng như những người xa lạ!

2. Người vợ hiền, đối xử họ hàng nhà chồng, như thân quyến của mình, một cách thân mật, và tôn trọng!

3. Người vợ hiền, nên giúp đỡ thân quyến của chồng, lúc họ cần thiết nhờ đến (*cho dù họ có khả năng, hay không có khả năng trả lại!*).

<359>

Nếu được cha mẹ chồng cùng sống chung, đây là cơ hội quý báu đáp đền, v.v... Nhằm tỏ lòng biết ơn sâu sắc đến bậc ân nhân cao quý, đã khó nhọc sinh thành, dưỡng nuôi, và dạy dỗ chàng khôn lớn, để rồi ban tặng đến cuộc đời mình hôm nay.

Vì vậy, phận làm dâu hiền cần phải chăm sóc nhạc phụ và nhạc mẫu hết sức chu đáo như phụ mẫu kính yêu của mình.

Bởi vì:

*“Con gái, là con của người ta
Con dâu mới thật mẹ cha mua về.”*

(Ca dao)

Suy từ bản thân, người vợ hiền trí cần phát huy sự hiểu biết sâu sắc về ơn nghĩa sinh thành, dưỡng dục cao quý vô lượng vô biên của tình mẫu tử:

*“Mẹ sinh, cha dưỡng bằng non
Nhờ mẹ, mới có chồng con bây giờ.”*

(Ca dao)

Đem lòng chơn thành phụng dưỡng cha mẹ chồng, là cách trang điểm tràng hoa đức hạnh của mình lên trái tim của chàng (*người con chí hiếu*), khiến chàng tăng thêm niềm cảm kích, biết ơn, và càng yêu quý nằng sâu sắc hơn khi mà:

Mẹ ơi! Xin chớ muộn phiền!
Xin mẹ năng đến chùa chiền, thanh thoi!
Áo, com đã có con rồi!
Mẹ đi lễ Phật độ người, độ ta!”. (176)

<360>

Để hạnh phúc êm đềm, người hiền thê cần lựa lời lẽ tốt đẹp tử tế, và ý nhị mỗi khi cư xử với chồng, không bao giờ dùng ngôn từ thô thiển, hay nặng lời với chồng, thậm chí ngay cả khi chỉ có hai người!

Vợ chồng lấy sự khiêm hạ, kính trọng để giao hảo với nhau, và luôn ý thức trong việc giữ gìn giá trị cho người tri kỷ của mình.

Không ít người vợ, tuy khác chồng nhiều mặt về: bằng cấp, địa vị xã hội, hoặc tài ăn nói ứng đối,... Nhưng, điều tuyệt diệu rằng, trước mặt người thứ ba, nàng thông minh nên thường thể hiện sự kính trọng ý (177) kiến chồng, cũng như tán thán chàng mỗi khi có cơ hội, để làm nở mặt, nở mày vị lang quân yêu quý của mình.

Thảo nào, người xưa khen tặng đến những hiền thê thông minh:

“Vợ ngoan làm quan cho chồng”.
(có lẽ, cũng không ngoài ý nghĩa này vậy).

<361>

(176) <http://www.manhmap.com> thơ Mẹ chồng nàng dâu (tg. Mai Xuân)

(177) Tất nhiên là những điều thật có! Điều này làm cho chồng thêm phần thể diện đối với người ngoài... Tuy không nói ra, nhưng chàng rất yêu quý và nể nang tính cách xử sự thông minh kính trọng chồng của nàng!

Nghĩa phu thê cần phải biết giá trị lớn lao tuyệt vời của sự thông cảm và tấm lòng chân thành tha thứ lẫn nhau, mỗi khi vướng phải sai lầm!

Là tình tri kỷ nên “còn ăn đời ở kiếp” với nhau! Do đó, cần thiết sự tích cực động viên trau dồi, sửa đổi, khắc phục khiếm khuyết từ mỗi phía, v.v... cũng như làm đẹp lòng mong mỏi cho nhau, để hôn nhân ngày càng hoàn thiện hơn, và hạnh phúc hơn!

<362>

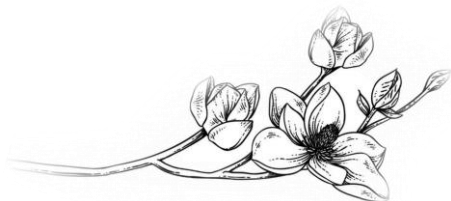
*Đôi khi nhờ nhận thức được
nghịch cảnh của cuộc đời, khiến
bạn dũng mãnh hơn, và được cơ hội
hiếu hơn về con người!*

*Có những nỗi đau như xé
lòng... từng chịu đựng hôm qua,
giúp bạn dễ dàng nhận được sự
đồng cảm vô cùng quý báu hôm
nay, v.v...*

<363>

14

**Đắc nhân Tâm
về Thuật Đối Xử,
Hai Phương Diện
Tâm Lý
Trái ngược nhau (phổ biến)
Quan Trọng, Trong
Đời Sống Tình Yêu.**

(I). Phương diện thứ nhất:

Tâm lý hầu hết con người, chẳng ai thích người khác “thấy” những điều gì, (...) thuộc về khuyết điểm, tiêu cực, mặt yếu, và chưa hoàn hảo của mình!

Nhất là các lĩnh vực, mà họ không muốn “thể hiện hoặc phơi bày”! ⁽¹⁷⁸⁾

(II). Phương diện thứ nhì:

Ngược lại, tâm lý đa số con người đều muốn kẻ khác hiểu biết, đồng cảm, và “thấy” được những điều gì, (...) thuộc về ưu điểm, tốt đẹp, mặt mạnh, và tích cực của mình!

Nhất là các phương diện, mà họ mong muốn chia sẻ, hoặc phơi bày!

Chúng ta sẽ cùng nhau tham khảo hai phương diện đặc biệt phổ biến thường xảy ra trong cuộc sống chung - giữa tình yêu hôn nhân này nhé!

<364>

Dựa trên mối liên quan giữa đặc điểm tâm lý con người và hoàn cảnh:

(178) *Nhược điểm và ưu điểm (phần lớn là những nhược điểm)*

Một khi bạn muốn góp ý, đề nghị, xây dựng, chia sẻ, răn dạy, hay phê bình, v.v... đến người khác!

Nếu việc ấy được thực hiện đúng lúc và hợp với hoàn cảnh, thì điều bạn thực hiện đó, thường mang lại kết quả tốt đẹp!

Ngược lại, cho dù bạn muốn khen tặng, tuyên dương, hay ban thưởng, v.v... đến người khác chẳng nữa!

Nếu việc đó thực hiện không đúng thời, hoặc chưa hợp tình huống,... thường sẽ không mang lại kết quả như bạn mong đợi!" .

Một cách khác:

Phàm làm việc gì cần phải chọn thời cơ và hợp với hoàn cảnh, sẽ cho kết quả nhiều phần tốt đẹp hơn.

Đắc nhân tâm về Thuật Đối Xử Hai Phương Diện Tâm Lý
Trái ngược nhau (phổ biến):

(14a)

Xét phương diện thứ nhất

(khuyết điểm)

(Góp ý phương diện chưa hoàn hảo vào lúc hợp thời)

Tâm lý hầu hết con người, chẳng mấy ai thích người khác nhìn “thấy” những điều gì thuộc về mặt yếu, khiếm khuyết, v.v... của họ. Nhất là các lĩnh vực mà họ “không muốn” cho người khác biết đến phải không?

1. Phần lớn hôn nhân phải sống chung trong một gia đình, và chung môi trường sinh hoạt, để cùng nhau trò chuyện, cùng nhau đi về, và cùng nhau gánh vác trách nhiệm chung, v.v... Nên các thành viên có nhiều “cơ hội” để “tình cờ” nhận ra những mặt yếu,

những khuyết tật, hoặc những mặt chưa được hoàn hảo, v.v... của người bạn đồng hành, âu cũng là một lẽ tự nhiên!

2. Đó là những nét không ưu tú, hay còn mang nhiều tính chất tiêu cực của người bạn hôn nhân như:

- Chưa siêng năng cần mẫn trong các công việc;
- Lời nói chưa được khả ái, đẹp lòng đến người tri kỷ trong nhiều tình huống, v.v...

- Chưa đầy đủ sự tế nhị với nhau trong tình nghĩa phu thê, v.v...

- Chưa đầy đủ sự chân thành giữa cuộc sống chung, v.v...

Giả sử một lúc nào đó, bất chợt bạn phát hiện ra những lỗi lầm, khuyết điểm,... do vô tình hay hữu ý từ người bạn tri âm gây ra một hoặc nhiều trong các trường hợp trên!

Nếu bạn là người hôn phối sẽ xử trí như thế nào?

Để đạt được lòng người, còn gọi là “đắc nhân tâm”:

- Một người chồng/vợ thông minh nhạy bén, chớ nên “nhìn thấy”, hoặc chẳng nên vội vàng “chỉ trích” ngay lúc đó bạn nhé!

- Ngược lại, tốt hơn là bạn cần “làm ngơ” ⁽¹⁷⁹⁾, hoặc giả vờ như không thấy!...

(179) Không nên theo cách cổ hủ chủ quan - chưa hiểu về tâm lý con người mà: “bắt được tay, day được cánh” để rồi khiến cho tan dần rã đám như xưa nay đó bạn nhé!

(Xử sự như vậy, là bạn đã sáng suốt biết cách bảo vệ thể diện, cho người bạn tri âm của mình ngay lúc đó! Và chắc chắn rằng ta sẽ có cách tối ưu, khéo léo để góp ý một cách tế nhị đến người vào một thời gian, và không gian thích hợp khác bạn nhé!).

Đây là cách xử thế “đắc nhân tâm” trí tuệ, tế nhị, và vô cùng lợi ích. Sẽ mang lại hiệu quả lớn, cũng như sự tốt đẹp hài lòng cho nhau, ngày càng hoàn thiện hơn trong cuộc sống chung!

Thiết nghĩ, quý bạn hiền cần hết sức quan tâm để phát huy tối đa về ưu điểm này!

Vì nó có ý nghĩa lợi ích vô cùng sâu sắc và thiết thực, trong hầu hết mọi hôn nhân mà ở đó:

“Nhất cử, nhất động ta cùng có nhau!”.

Nếu bạn là người nhạy bén, thực hiện được cách sống tinh vi tế nhị này trong nhiều lúc nhiều nơi, và nhiều tình huống sinh hoạt của vợ/chồng, v.v...

Nghĩa là bạn thật sự có trí tuệ sáng suốt, biết cách cảm thông tha thứ, buông xả, và nhất là giữ gìn bảo vệ lòng tự trọng, hay còn gọi là “sĩ diện” cho người bạn tri âm.

Được vậy, tác giả có lời khen ngợi, và tán dương cách sống tuyệt vời, cũng như sự thông minh tinh tế của bạn trong việc duy trì và phát triển hạnh phúc nhiều lắm vậy!

<366>

Chúng ta cùng nhau thử xét tình huống ngược lại sau đây:

Trường hợp bạn vô tình, hay hữu ý phát hiện mặt tiêu cực nào đó,... từ người tri kỷ. Chẳng hạn như, người ấy đam mê vào cờ bạc, ma túy,... - lĩnh vực có nguy cơ tán gia bại sản - hoặc đang làm một điều gì có tính chất mạo hiểm, v.v...

Gặp tình huống này, điều xử lý tốt nhất là bạn nên kham nhẫn kiềm chế đè nén lòng mình, “giả bộ làm ngơ như không hề thấy, hoặc không hề biết đến tật xấu của người tri âm bạn nhé!”

Để rồi sau đó, vào một thời cơ thuận lợi, bạn sẽ tìm cách nào tốt nhất để khuyên giải người. Được vậy, không những bạn có thể đạt kết quả tốt như mong đợi, mà còn được người tri kỷ cảm kích, biết ơn, thán phục, và tôn trọng nữa.

Nếu bạn không cố gắng nhẫn nại, kiềm chế lòng mình, để thực hiện nét đẹp thông minh cao quý “giả vờ không thấy” như trên! Mà ngược lại, lập tức thể hiện với trạng thái giận hờn, chỉ trích, bắt lỗi, xoi mói, v.v... với quan điểm: “Bắt được tay, day được cánh”, tổn thương đến lòng “tự trọng” của người,...

Lỗi hành xử không thận trọng chẳng được tế nhị, và không hợp thời, hợp lúc như thế, nghĩa là bạn đã vô tình “xúc phạm đến quyền riêng tư, lòng tự ái, cũng như sĩ diện” của người bạn tri âm yêu quý của mình rồi đó bạn nhé!

Nếu vậy, điều gì, thảm cảnh như thế nào có thể xảy ra sau đó, có lẽ bạn cũng khó mà “lường” trước được phải không (?)

Thực tế giữa tình hôn phối, nếu bạn nóng vội, và nông nổi hành xử như vậy!

Thì bạn hối!

Xin đừng hỏi tại sao, ta không cảm nhận được sự vui mừng, và niềm hạnh phúc ngọt ngào ấm êm như mong đợi (!?)

Trong khi, ta vốn là người xưa nay ăn ở hiền lương,... và nhất là cũng chẳng nên đổ lỗi cho mười hai con giáp; cho ông tơ bà nguyệt sao chẳng khéo se duyên, hay cho duyên kiếp sao quá đen bạc, phũ phàng, (!?)

Hay lẽ chẳng ông Trời không có mắt! Và cuộc đời này, tạo hóa này, v.v... vốn chỉ là đầy dẫy sự bất công (?)

Bởi vì sao?

Bởi vì chính bạn là người “quyết định yêu” và cũng là người tác ý chủ động tạo nên cuộc tình này, phải vậy không?

Vì lẽ đó, bạn cũng “có quyền” tiếp tục cuộc hành trình xây dựng tình yêu của mình!

Nhưng ở mức độ nào là còn tùy thuộc vào sự hiểu biết về tâm sinh lý, cũng như tính cách cư xử với người hôn phối của bạn phải không?

Và trên hết, đó là sự thành khẩn từ bạn cùng người hôn phối hợp tác tạo nên!

<367>

Lời bàn của tác giả

A

Ví dụ (*tình huống đặc biệt*):

Chẳng hạn như bạn thấy người tri kỷ của mình, đang đi cùng với một bóng hồng khác, họ nói chuyện với nhau trông có vẻ “rất chi là tình tứ” - một hình thức giống như đôi tình nhân!

Trước cảnh tượng ấy bạn sẽ xử lý như thế nào?

Nếu bạn nóng vội - không kịp bình tĩnh dần lòng - chạy ồa đến làm hung làm dữ! Thì biết bao điều chẳng mấy tốt đẹp, tổn thương, tiêu cực, và vô cùng đáng tiếc có thể xảy ra phải không?

B

Gặp tình huống đặc biệt trên - bạn nên giữ tâm điềm tĩnh - cố gắng hết sức kiềm chế, và làm ngơ giả vờ như mình “không thấy” viễn cảnh đau lòng, éo le, ngang trái quá sức phũ phàng, hôm nay bạn nhé!

Đề rồi, sau đó bạn cần lên kế hoạch một cách thận trọng chặt chẽ, và tìm phương án khéo léo, tế nhị “làm việc” với người vào một dịp khác. Nhất là khi trời yên biển lặng - hợp thời hợp lúc - sẽ mang lại nhiều hiệu quả tốt đẹp hơn!

Cũng như sẽ “làm việc” với người thứ ba kia (nếu có thể). Đó là kế thượng sách.

Chẳng hạn như:

- Bạn có thể chọn một không gian và thời cơ thích hợp nào đó, đề nghị lại nói chuyện cùng chàng, theo những gì tâm tư nguyện vọng của bạn muốn nói!...

- Nếu cần thiết, bạn cũng có thể mời hai bên bố mẹ, với sự có mặt của cô dì, chú bác,... chứng minh để “giải quyết vụ việc” cho êm đẹp hơn, v.v...

Làm được như thế, không chỉ có chàng, mà còn nhiều người khác trong thân hữu sẽ kính trọng nàng biết bao!

Bởi qua cách xử sự,... chàng hiểu rằng, bạn là người hiền thê đức hạnh tuyệt vời, có trí sâu sắc, và đặc biệt nhất là biết cách gìn giữ thể diện uy tín cho chàng.

Hơn nữa, lúc đó tâm trí chàng sẽ bình tĩnh, sáng suốt để lắng nghe, để nhận định vấn đề phải trái hoặc đúng sai,... được rõ ràng thấu đáo hơn!

Nhờ vậy, sự đề nghị của bạn đối với chàng sẽ có trọng lượng, và đạt giá trị cao nhất là điều đương nhiên đó bạn nhé!

<368>

Chúng ta thử xét tình huống đối lập, thì các khả năng ảm đạm, đáng tiếc, muộn phiền,... hoặc tiêu cực hay bế tắc gì có thể xảy ra (?)

Trường hợp bạn không biết cách nhẫn nại, hay buông xả để kiềm chế ngăn chặn sự bức xúc của lòng mình, trước tình huống đó, hoặc bạn không muốn cố gắng kham nhẫn chế ngự lòng mình, để thực hiện phong cách sống tế nhị nhẹ nhàng, và cao đẹp như trên!

Mà ngược lại, bạn lập tức khởi tâm giận hờn, nóng nôi, và nóng vội chạy đến, hành xử kiểu này ⁽¹⁸⁰⁾ cách nọ,... làm rùm beng cả lên!

Điều này chắc chắn sẽ ảnh hưởng đến “thể diện” và “uy tín” của người chồng, và luôn cả bạn nữa là điều trước tiên! Chứ chưa chắc giải quyết được vấn đề tình cảm gì tốt đẹp hơn, trong tình huống này phải không (!?)

Thậm chí, nhiều khi còn gây nên hậu quả nghiêm trọng ngoài hơn sự mong đợi, âu cũng là lẽ thường tình đó bạn nhé!

Với cách hành xử vội vàng và phản ứng theo cảm tính như: *“không cân nhắc, không giữ tâm bình tĩnh, không sáng suốt, không kham nhẫn, không nhẹ nhàng, ... và không tế nhị, thường dẫn đến bất lợi cho cả đôi bên!”*.

(180) Giống như thế gian thường nói rằng: *Bạn tự vạch áo cho người xem lưng!*

Và như vậy, theo quy luật tâm sinh lý tự nhiên, có thể gây cho người những nỗi ám ảnh, tự ti, mặc cảm, v.v... hoặc tổn thương lòng tự trọng, khi phải tiếp tục với nàng trong cuộc sống chung – Bởi nàng đã (...), và không “tế nhị” gìn giữ uy tín cho chàng!

Mặt khác, qua “sự kiện” chẳng mấy vui vẻ này, đã tác động tâm lý chàng hụt hẫng, tự ti, mặc cảm, “mất hứng thú” “về nhiều mặt, (...) đối với hôn thê, và nhất là phương diện đường bệ của một vị lang quân phải không?

Nếu đó là sự cố lớn!

Thì quả thật, bạn đã vô tình, và có thể không cho người bạn đời của mình “cơ hội” nào khác - để nhìn lại - để thấy rõ những gì là lợi ích thiết thực cần phải chỉnh đốn, cần phải nỗ lực phát huy cho sự tồn tại dài lâu!

Thực tế cho thấy nhiều tình huống “quý nàng” vì quá sức nóng nảy vội vàng, nên xử trí kiểu thiếu cân nhắc tương tự như thế, ... nhan nhản xảy ra trong đời, thường mang lại sự ảm ức, sự hối tiếc muộn màng, sự đổ vỡ, cũng như nhiều tổn thất vô cùng lớn lao cho cả đôi bên về nhiều phương diện, v.v...

Bởi sự tự ti, mặc cảm, và sự tổn thương thể diện trong lòng quá lớn, nên sự ảm nùng nơi chàng, có lẽ giờ đây dần dần nguôi lạnh chẳng còn như ngày nào: Để ngồi lại bên nhau, để nói lên những lời hối tiếc, lời sám hối, lời tha thứ muộn màng, lời yêu thương về mối tình nồng thắm của thuở ban đầu chẳng thể nào quên! ... Và lời hứa chân thành nhất, dù chỉ một lần cuối cùng trong cuộc đời này!

Vì thế, nên nhân gian mãi lưu truyền câu tục ngữ:

“Nóng mắt ngon, giận mắt khôn”.

Lời ca dao tuy đơn sơ, mà ý nghĩa thâm trầm và đậm đà sâu sắc lắm vậy.

Chính sự nóng nảy, cạn nghĩ, vội vàng, mà tự mình vô tình bít chặt lối đi,... giữa lúc tình nghĩa phu thê vẫn còn đông đầy cho nhau thật nhiều!

Thảo nào, trong chốn hồng trần danh danh, sắc sắc phồn hoa, ta vẫn nghe văng vẳng đâu đây những vần thơ nhẹ nhàng, ý vị, trữ tình, lãng mạn,... như thấu đạt tâm lý nhân sinh sâu sắc muôn phần: như muốn cảm thông, như muốn chia sẻ vỗ về,... và như muốn nhắc nhở cho bao cuộc tình nhân từ thuở hồng hoang:

“... Ai cũng có một thời để yêu và để nhớ,
Ai cũng có những phút giây ngoài vợ ngoài chồng...
Đừng có trách chi những phút xao lòng!”⁽¹⁸¹⁾

<369>

Tính tự trọng hay ‘thể diện’ là thành viên vô cùng lớn lao của bản ngã - một trạng thái tâm lý tinh tế vô cùng mạnh mẽ, và quan trọng, thuộc về đỉnh cao tinh thần - cấu trúc nên ‘cái tôi’ hiện hữu của một con người.⁽¹⁸²⁾

<370>

(181) Tg.Thuận Hữu.

(182) Bản ngã: Cái làm nên tính cách riêng biệt của mỗi con người.
Ví dụ: Họ hy sinh bản ngã để chuốc lấy những danh giá, lợi lộc tức thì. (Đặng Thanh Mai).

Theo quy luật Tâm-Sinh lý tự nhiên của con người:

“Không ai thương người khác bằng chính họ thương lấy họ”!

Do đó, nếu bạn biết cách yêu quý, và bảo vệ “cái tôi” của chính mình (lòng tự trọng).

Thì bạn nghĩ như thế nào, chúng ta có nên xúc phạm đến tính tự ái cố hữu (thể diện), của người khác?

Hơn nữa, là bậc trí - bằng bất cứ giá nào, bạn vẫn là người cố gắng sáng suốt, và giữ vững tâm kiên định - để bảo vệ lòng tự trọng⁽¹⁸³⁾ cao quý của chính mình! Cho dù gặp bao nhiêu hoàn cảnh éo le, nghiệt ngã như thế nào chẳng nữa phải không?

Chính sự nhận thức sâu sắc về tâm sinh lý của con người, mà bạn biết cách hành xử với kẻ khác, nhất là với người tình tri kỷ, trong nghĩa đậm sâu.

“Đôi khi nhờ nhận thức được nghịch cảnh của cuộc đời, sẽ giúp bạn dũng mãnh hơn, và có cơ hội hiểu biết hơn về con người!”

Có những nỗi đau từng chịu đựng hôm qua, giúp bạn dễ dàng nhận được sự đồng cảm hôm nay”.

Bởi trải qua những tổn thương, mất mát, đắng cay, đau đớn... bạn mới tận hưởng được cảm giác hạnh phúc, ngọt ngào, và sự bình an của tâm hồn tuyệt diệu đến dường nào!

<371>

(183) <https://dantri.com.vn>tu-trong...>
(tự trọng trong tình yêu)

Chính những điều bạn cho là “thấp kém”, tự nó đã, và đang kiến tạo bạn trở nên “cao quý” hơn!

Phần lớn, những sự xáo xáo, lờ qua tiếng lại, khiến cho “trời không yên biển không lặng”, và “cơm không lành canh không ngọt” thường xuyên xảy ra, là bởi sự vụng về trong cách cư xử lẫn nhau - mà nguyên nhân chủ yếu của nó - chính là sự nghèo nàn cả về vốn liếng kiến thức, lẫn sự trau dồi kỹ năng sống mà gây ra cả!

*** Nhưng kỹ năng sống là gì?**

Phải chăng đó là những chất liệu những kiến thức, liên quan đến sự hiểu biết một cách thực tế, và sâu sắc về tâm sinh lý của chính mình? Và do đó, suy ra T.S.L của người khác nhất là người bạn tri âm?

Do vậy, trong hôn nhân nếu chưa chuẩn bị cho bạn nền tảng kiến thức về kỹ năng sống này, thì nhiều khi việc hệ trọng bạn lại cho là đơn giản; việc tuy nhỏ lại xé ra thành to, và đôi lúc to đến mức, thậm chí, không còn chỗ để kịp thời may vá lại được nữa!

Chẳng hạn hàng loạt điều tưởng chừng như “nhỏ nhặt” sau đây, nếu không khéo léo xây dựng lẫn nhau đúng lúc đúng thời, và hợp hoàn cảnh, cũng có khả năng dẫn đến cảnh “tan đàn xẻ nghé” là sự thường tình lắm vậy:

(1). Người bạn tri kỷ chỉ biết xem trọng cha mẹ ruột của chàng/nàng, lại xem nhẹ, hoặc không ngó ngàng gì đến cha mẹ mình! (*trong khi nhờ có cha mẹ mới có chồng/vợ mình*).

Thể hiện qua lời nói, hoặc sự chia sẻ mang tính thiên vị (*bên trọng bên khinh*) về vật chất, đồng tiền, bát gạo, v.v...

Là tình phu thê trung nghĩa - nên ngồi lại và khéo léo tế nhị nhắc nhở lẫn nhau - không nên âm thầm “tra đũa”! Vì sẽ bất lợi và không tốt đẹp cho cả hai bên, về sự âm thầm riêng tư này!

(2). Bạn tri âm quan tâm đến họ hàng quyến thuộc của người, nhưng lơ đãng không đoái hoài gì đến anh em và thân quyến ruột thịt của mình!

<372>

(3). Người tri kỷ, đam mê vào những thói hư, tật xấu, v.v...

- Đã là đam mê rồi, ta không nên gập đầu nói đó, sẽ gây nên sự khó chịu cho người, vì nếu vậy, chỉ thêm điều bất lợi!

(4). Những thói quen của vị lang quân như: hút thuốc lá, thú uống trà, thích uống rượu, ngâm thơ với bạn bè, v.v... Quý hiền thê nhất thiết phải nên tôn trọng! Nếu không thích, cũng nên khuyên hợp bạn tri âm hợp thời hợp lúc bạn nhé!

(5). Tính tình nóng nảy của người tri kỷ đối đãi nhau như: dùng những ngôn từ không có nghĩa lý, hoặc lời lẽ không được thân ái nhẹ nhàng, v.v... chẳng những không có tác dụng gì đến sự tăng trưởng lợi ích, mà còn làm giảm đi không khí bình yên.

<373>

(6). Những khuyết điểm hứa suông với con cái,

sẽ làm mất đi tính chất chơn chánh cao quý trong trẻ thơ - một tài sản vô cùng quý giá và thiêng liêng - có tầm quan trọng nơi chúng hôm nay, cũng như khi đến tuổi trưởng thành!

(7). Những tính cách chưa cần mẫn, không siêng năng mang tính tiêu cực, chưa hoàn thành thiên chức của người tri kỷ, v.v...

(8). Phát hiện những lời nói “suông”, lời nói gió bay, lời nói không có gốc ngọn,... do cố tình, hoặc vô ý của chàng/nàng, v.v...

<374>

Khi quý bạn gặp phải một hoặc vài trong các trường hợp “không mấy vui lòng” trên, do cố tình, hoặc vô ý từ người tri kỷ tạo nên, ta cần phải áp dụng cách đối phó tối ưu nào, để cải thiện tình huống tốt đẹp, và êm đềm hơn?

Một quy luật “tâm lý vô cùng quan trọng”, mà quý bạn cần hiểu trong nghĩa vợ chồng, luôn luôn lưu ý ghi nhớ cho rằng:

Tâm lý con người - luôn luôn và bao giờ cũng xuất hiện chỉ một trạng thái cảm xúc trong một thời gian duy nhất.

Hãy nói một cách khác - không bao giờ xuất hiện đồng thời hai loại cảm xúc trong cùng một thời gian!

Nghĩa là:

- Khi người đang buồn bã, hay giận hờn,... thì không thể vui vẻ được!

- Hoặc ngược lại, khi đang vui vẻ, hớn hỏ hay mừng rỡ,... thì người không thể phiền muộn, rầu rĩ hay đau khổ đồng thời trong cùng một thời gian!

<375>

Quán triệt về tâm sinh lý tự nhiên này, người tri kỷ cần tỏ ra thông minh nhạy bén, để xử lý, và ngăn ngừa những tình huống “tiêu cực” trên (*do người hôn phối vô tình, hoặc hữu ý gây ra*), để khiến bầu không khí giao cảm trong gia đình ngày thêm ngọt ngào, mất cân bằng, tẻ nhạt, lạnh lẽo, u buồn, v.v... là điều ta nên tránh xa vậy!

Bởi: “trạng thái tâm lý của một con người, trong một thời gian nhất định, chỉ xuất hiện trên một đối tượng duy nhất mà thôi!”.

Áp dụng thực tế:

Thế nên, mỗi khi phát hiện người bạn tri âm đang buồn bực, không vui vẻ điều gì,... vào lúc ấy, tốt nhất ta cần tránh xa những lời nói, khiến người không vừa lòng, hoặc những chuyện không mấy vui vẻ, v.v... nếu không, sẽ bị phản tác dụng giống như “thêm dầu vô lửa”, và do vậy, có thể sẽ làm cho tình hình trở nên xấu hơn!

Hoặc giả, khi thấy người bạn đời đang vô tình, hay hữu ý phạm phải một lỗi lầm, hay khuyết điểm nào đó,...

Tùy tình huống và nếu cần thiết bạn có thể giữ im lặng, hoặc giả vờ như “không thấy, không nghe” khuyết điểm của người. Nhất là bạn hãy nên “nhẫn nại” để cho sự vụ qua đi!

“Không thấy, không nghe” những hiện tượng có tính chất tiêu cực của người tri kỷ, không chỉ đơn giản là để cho yên chuyện, yên cửa yên nhà, và im lặng bỏ qua tạm thời thôi đâu bạn nhé!

Mà mục đích chính hơn nữa, đó là chờ cơ hội thuận tiện vào một dịp khác, để tìm cách góp ý, và xây dựng cho “đằng ấy” sẽ được hiệu quả tốt đẹp hơn!

<376>

Bên cạnh đó, bạn cần tỏ ra thông minh tinh tường, nhạy bén, quan sát nhận xét những mặt tốt và ưu điểm của bạn đời, nhằm tán dương, khen ngợi, động viên, tặng thưởng đúng lúc kịp thời,... để đằng ấy thấy rõ ràng:

- “Chỉ có người tri kỷ mới hiểu được những đức tính tốt, hoặc những điều hay lẽ đẹp, và những năng khiếu đặc biệt của ta mà thôi!”.

Hỡi quý bạn hiền!

Một khi lưu tâm thực hiện được những việc trên đây, nghĩa là bạn đã chiếm lĩnh được phần lớn trái tim của người tri kỷ rồi đó nhé!

<377>

Mặt khác, để cải thiện những mặt chưa hoàn hảo của người hôn phối.

Bạn cần phải hết sức tế nhị, thông minh, chờ đợi thời cơ: tùy theo tình huống và trạng thái tinh thần của đảng ấy, trong mỗi hoàn cảnh sao cho thích hợp nhất, để góp ý xây dựng, v.v... chắc chắn sẽ mang lại hiệu quả cao là lẽ tự nhiên.

*** Ví dụ như:**

Đề hài hòa trong trường hợp thứ nhất: “sự thiên vị quá lớn của người tri kỷ, đối với hai bên cha mẹ”, bạn nên chọn các dịp thăm viếng vào cuối năm; chúc mừng năm mới; hoặc một trong các ngày lễ lớn sau đây:

+ Ngày Father’s day (*ngày nhớ ơn cha*); ngày Mother’s day (*ngày nhớ ơn mẹ*); hoặc ngày lễ báo hiếu (*rằm tháng bảy*), nếu người hôn phối là tín ngưỡng theo tôn giáo, v.v...

Đây là 3 ngày lễ lớn của người dân trên thế giới nhớ ơn về cha mẹ.

Bạn cần có sự chuẩn bị rất chu đáo từ xa bằng lễ vật, quà tặng quý giá (*tùy theo phương tiện*), cùng với những ý nghĩa về công ơn cha mẹ, để thể hiện tấm lòng của người con đối với hai bên đáng sinh thành.

Hy vọng nhân cơ hội này, đôi bạn sẽ hội đủ được nhiều điều kiện: đủ ngôn từ, và đầy đủ ý nghĩa cho sự nhắc nhở khéo léo, tế nhị đến người bạn hiền tri âm yêu quý của mình:

Về phía nàng thì:

“ Con gái là con của người ta,
Con dâu mới thật mẹ cha mua về”. (184)

Còn về phía chàng thì:

“Anh ở sao mà rề gọi là con
Thì bia vàng khắc chữ son son để đời!”

Hay là:

“Phụ mẫu bên anh
Cũng như phụ mẫu bên nàng
Lễ thường anh cũng phải
Tạc đá bia vàng
Để thờ chung” (185)

(P.84)-BDCBTT-197

Một khi đã hiểu ra vấn đề, thì sự hiếu thảo chân thành kia của chàng, còn được thể hiện bằng những món quà thiết thực, tuy giản dị (*trong phương tiện tài chánh, v.v...*), nhưng cũng tỏ tác lòng biết ơn cao quý của cha mẹ vợ đã hy sinh biết bao gian nan khó nhọc và công ơn sinh thành dưỡng dục, nuôi con khôn lớn, v.v... để rồi ban tặng đến cho chàng, vị hiền thê yêu quý hôm nay:

(184) LCE.edu.vn/vi/news/tin-tuc-su-kien-43/ (mối quan hệ của bố mẹ và con rể)...
(DCBTT-197)

(185) (P.84)-BDCBTT-197

*“Tay anh bưng quả nếp
Tay anh xách con gà
Công thầy nghĩa mẹ sinh ra
Phận anh là rể gọi chút là trả ơn”* ⁽¹⁸⁶⁾
(DCBTT 196-197)

Hay:

“Của tuy tơ tóc, mà nghĩa so nghìn trùng”.

<378>

(186) (DCBTT-196-197)

Đặc nhân tâm về Thuật Đối Xử Hai Phương Diện Tâm Lý Trái ngược nhau (phổ biến):

(14b)

Xét phương diện thứ nhì

(Ưu điểm)

(Động viên, khen ngợi, v.v... mặt tốt đẹp, hoàn hảo)

Tâm lý chung, đa số con người đều muốn kẻ khác hiểu, đồng cảm, và “thấy” được những điều gì tốt đẹp, mà họ mong muốn chia sẻ, thể hiện, và phơi bày!

Ngược lại, phương diện thứ nhất nêu trên: Bạn cần thể hiện sự thông minh, nhạy bén, nhằm phát hiện sớm những nét cao quý, những đặc điểm ưu tú, tốt lành, cũng như những mặt mang tính chất tích cực, v.v... nơi người hôn phối, để có lời khen ngợi, động viên, hay sự tặng thưởng đến chàng/nàng một cách đúng lúc hợp thời, bạn nhé!

Đằng ấy sẽ cảm kích, biết ơn, cũng như tăng thêm niềm vui, sự phấn khích biết bao! Khi được người tri kỷ “tâm đầu ý hợp”, đồng cảm hài lòng, và quý hóa đến những việc làm tốt đẹp, v.v... của mình phải không?

Chẳng hạn, khi phát hiện được một trong những tính chất đáng khen ngợi sau đây từ người bạn tri âm:

- Chàng/nàng siêng năng, quyết tâm khắc phục và đã vượt qua được một vài khó khăn trong cuộc sống; có nguyện vọng và quyết tâm lớn hoàn thành công việc...; tề nhị khả ái trong cư xử; lịch lãm; có đức tính từ ái; có lòng biết ơn người; chu đáo trong việc nuôi dạy con cái; hoặc thông minh giải quyết tốt được tình huống cấp bách quan trọng, v.v...

Cần tán dương, động viên đến chàng/nàng một cách hợp thời đúng lúc, ngõ hầu khuyến khích, và phát huy ưu điểm tốt đẹp của người tri kỷ của mình bạn nhé!

Lẽ thường, khi được người mà mình yêu quý khen ngợi, tán dương một cách chính xác, và đúng lúc như thế, thử hỏi rằng, có kẻ đang yêu nào mà

không hoan hỷ vui mừng, sung sướng và cảm kích, khi được người yêu quý đồng cảm với mình như thế phải không?

<379>

Ngược lại, có rất nhiều điều vô cùng cấm kỵ giữa quan hệ vợ chồng, đó là: những lời lẽ mang tính chất “ám chỉ, xoi mói, chỉ trích”, v.v... hoặc so sánh hơn, thua, những lỗi lầm của nhau, một cách thiếu tế nhị, và không đúng lúc!

Thay vào đó, những điều càng cần thiết lưu ý nhiều hơn, và quan trọng hơn để đôi bạn tri âm thực hiện, chính là:

- Sự thông cảm, tha thứ, và an ủi cho nhau trên tinh thần xây dựng một cách tích cực: những gì chưa tốt đẹp trở thành tốt đẹp; chưa hoàn thiện trở thành hoàn thiện; chưa hoà hợp trở thành hoà hợp, v.v...

<380>

Hơn nữa, tâm lý chung của phần lớn con người sống ở trên đời rằng: chẳng ai muốn bị người khác “chỉ trích”, “chê bai”, hay phê bình cả, nhất là giữa quan hệ phu thê: sự thiếu tế nhị với nhau không đúng lúc, lại càng nhiều lần cấm kỵ hơn!

Bởi vì sao?

Phải chăng vợ chồng là những người bạn tri âm yêu quý rất đặc biệt - như không thể tách rời - nên họ đến với nhau, cùng mong muốn hợp tác lẫn nhau, và đón nhận ở nhau những vị ngọt niềm vui, cũng như để chia sẻ những điều sâu kín nơi tâm tư, v.v... được mãn nguyện vừa lòng:

- Từ ánh nhìn yêu thương trong đáy mắt (*bởi đôi mắt là cửa sổ của tâm hồn*).

- Từ tiếng cười tràn ngập niềm vui, làm rộn rã lòng người tri kỷ!

- Từ giọng nói chứa chan đồng cảm nghĩa tình;

- Từ cảm xúc nơi thân thể,... đến tinh thần quý mến, niềm hạnh phúc, và sự bình an nơi tâm hồn, v.v...

Thảo nào, kinh nghiệm truyền đời trong dân gian, mãi văng vẳng lời ca dao chan chứa trữ tình, nghe đến nao lòng:

*“Chim quyên ăn trái nhĩn lông
Lia thia quen chậu, vợ chồng quen hơi”.*

<381>

Thưa quý bạn hiền!

Lấy chính mình làm ví dụ, ta có thể tự hỏi rằng, “vì sao ta muốn mãi gần bên tình tri kỷ? Ta muốn nhận tất cả những gì từ người bạn dẫu yêu?”

Nếu không phải: đó là những nỗi nhớ nhung chất ngát tận non cao, là những tháng ngày mòn mỏi thấp thỏm ngóng trông, đợi chờ cháy bỏng; là những lần trễ hẹn dù chỉ dăm ba giờ mà tưởng chừng như hàng thế kỷ, là cảm giác yên lòng hạnh phúc khi có bên nhau; là lúc ân tình triu mến; là những khoảng thời gian âm thầm, khắc khoải gặm nhấm, xói mòn,... trong thú đau thương⁽¹⁸⁷⁾, v.v...?

(187) Trong tình yêu luôn có sự đau khổ là mặt đối lập của nó - nơi Tâm sinh lý con người - đó là sự lo sợ, mất mát, không thể gìn giữ được trái tim tình yêu, và sợ tình yêu kia không còn nguyên vẹn! Tuy nhiên có những lúc sau nỗi đau được hàn gắn là được hạnh phúc nhiều hơn - do vậy “thú đau thương” là phần không thể tách rời trong tình yêu.

Bởi thế, hầu hết các tình bạn đến với hôn nhân, vì họ muốn được quyền yêu thương, được quyền quan tâm, được quyền chăm sóc cho nhau một cách công khai, hợp pháp, v.v...

Cũng như để được quyền bảo tồn và phát triển hạnh phúc cho lứa đôi, theo như nguyện ước!

Tuy nhiên, đôi lúc hay nhiều khi trong một, hoặc cả hai, vì “quá yêu” nên mất sự tỉnh thức, tối tăm, và vướng phải sai lầm trầm trọng phổ biến đó là: *“mong muốn cuộc sống riêng tư trong tình yêu đôi lứa, sẽ được hòa nhập đúng như ý mình”*, theo quan điểm chủ quan cố hữu (!?)

Đó là tập hợp những điều, (...) mà đôi bạn chưa từng được cùng chia sẻ, thảo luận, thống nhất với nhau, trước khi đi đến cuộc sống chung cho cả hai bên!

Đây là một trong những “yếu tố chính”, gây ra sóng gió, tạo nên lời qua tiếng lại, hay dẫn đến cảnh “tan đàn xẻ nghé” của đại đa số tình yêu, sau khi tác thành cuộc hôn nhân, tưởng chừng như sẽ đạt tới bến bờ hạnh phúc vĩnh hằng!.

<382>

Lập luận như trên có thể khá đúng theo lý thuyết về tâm lý chung, và nhất là chỉ mới “đúng theo một khía cạnh chủ quan nào đó, trong cuộc sống phu thê mà thôi”!

Chứ chưa thể đúng với thực tế khách quan, về cách nuôi dưỡng tình yêu, cũng như cần áp dụng phương pháp phát triển tình yêu như thế nào, để đạt

được sự thăng hoa và lợi ích thật sự, theo đúng quy luật của đắc nhân tâm, về tâm sinh lý tình yêu - trong tuyệt tác Bí Quyết Hạnh Phúc này!

Đó là lý do, mà bạn không thể kiếm tìm đâu ra được “nguồn lợi ích lớn lao vĩ đại”, từ cuộc sống hôn nhân tốt đẹp một cách thật sự, với đầy đủ ý nghĩa của nó - cho dù bất kỳ nơi đâu hay lúc nào, trên trái đất này - ngoài cách sống đúng và hành xử đúng, theo lộ trình tâm sinh lý trong tình yêu.

<383>

Bị kẻ khác “chỉ trích”, cảm giác sẽ đau đớn hơn và sự khó chịu bức bách, thống khổ dai dẳng hơn nhiều, so với người bị ong chích nhúc nhối, hay bị lửa đốt nóng bỏng, v.v...

Bởi vì sao? Bởi vì ong chích, hay bị lửa đốt thực ra chỉ gây cảm giác nhúc nhối, hoặc nóng bỏng nhất thời của cơ thể vật chất, rồi sẽ được lành sau đó!

Còn người bị “chỉ trích”, thì phải chịu đựng cái đau khủng hoảng của tinh thần, như một “cú shock” kéo dài, bị ám ảnh, bị tổn thương lòng tự trọng, tính tự ái, v.v... nên người bị chỉ trích, thường có những phản ứng bảo vệ tự nhiên rất mạnh mẽ, nhằm tránh đi những cảm giác khó chịu kinh khủng và mãnh liệt đó!

Do vậy, điều cấm kỵ này nếu bạn hữu ý hay vô tình phạm phải, sẽ gây nên tâm lý khủng hoảng tinh thần và mặc cảm lớn cho người tri âm!

Và điều đó, đôi lúc có thể gây nên nguy hiểm đến mức như thể dồn nén, ép buộc,... người bạn đời

phải nảy sinh ý nghĩ đôi phỏ, hoặc những khả năng “tiêu cực” khó lường, nhằm bảo vệ “lòng tự trọng”, và để... gìn giữ quan hệ vợ chồng! v.v...

Vì thế, bạn hãy thận trọng về phương diện tế nhị này, chẳng nên “nóng vội”, và nhất là cần dè dặt, thận trọng trong lời nói, cách cư xử đối với người tri kỷ vào những lúc trái ý nghịch lòng của mình bạn nhé!

<384>

Nếu vì một lý do nào đó, bạn sơ ý một lời nói, hay một động tác nhỏ “vô tình”, vào những khi đang xảy ra sự bất bình giữa tình nghĩa phu thê, v.v... Cũng có thể là điều kiện chẳng lành gây nên sự hiểu nhầm về nhau!

Chẳng hạn như những câu nói:

- *Nếu không thích tôi nữa, thì hãy ký đơn ly hôn đi!*

- *Tôi không ngờ anh/em là người kém cỏi như thế!*

- *Tôi thật sự không còn niềm tin gì ở anh/em nữa đâu!*

- *Tôi đã quá chán chường anh/em rồi!*

- *Tôi đã làm to về anh/em rồi!*

- *Tôi nghi ngờ về tình yêu của anh/ em đối với tôi!*

- *Sống với anh/em hôm nay, chẳng qua là, ... sự cố gắng để sống mà thôi! v.v...*

Thậm chí, đôi lúc chỉ vì một trong những câu nói như trên, có thể “chạm đến đỉnh cao của lòng tự ái”,

và do đó, tình huống có thể đưa đẩy cuộc tình vào bước đường cùng, không còn cơ hội phục thiện được nữa đó bạn nhé! Đây cũng là điều rất thường xảy ra từ xưa đến nay.

<385>

Liên quan mật thiết đến vấn đề “đường cùng không lối thoát”, cách sử dụng binh pháp ngày xưa của những bậc trí dạy rằng:

“Quy sư vật yểm, cùng khấu mạc truy”. (188)

Tạm dịch:

*“Địch quân thua chạy, thì chó nên chặn đánh,
Giặc tới đường cùng, thì chó nên đuổi theo!”.*

Nghĩa là:

Khi giặc đã tự biết thế thua “do sợ chết”, nên bỏ chạy. Một khi giặc tới đường cùng rồi, ta chó nên đuổi theo! Để tránh sự dồn ép, quá sức bức bách đến chúng, mà khiến địch trở thành liều mạng - quyết tử chiến - một mất một còn, thì rất nguy hiểm cho ta!

Lời dạy trên, là một tinh thần về đức nhân tâm vô cùng sâu sắc, không chỉ để dạy nghệ thuật dụng binh giành chiến thắng lớn trên trận tuyến, mà còn áp dụng chung cho tâm sinh lý con người trong nhiều lĩnh vực khác nhau, và nhất là quan hệ giữa tình cảm yến anh:

(188) https://hvdic.thivien.net/hv/cung_khau_mac_truy_cung_khau_mac_truy

*Đừng bao giờ dồn
đôi phương vào đường
cùng cả, vì khi đó là buộc
họ phải ‘một mất một còn’!*

<386>

Lẽ tự nhiên, một khi tâm lý của người bị dồn vào thế bí (*đường chết*) thì rõ ràng, họ không còn điều gì để sợ hơn cái chết nữa cả! Và đó là lý do, người tổn hại chưa chắc là kẻ đang thất thế, mà chính là người nóng lòng háo thắng, càn nghĩ, chủ quan dồn họ vào thế đường cùng!⁽¹⁸⁹⁾

<387>

Tương tự như vậy, trong cuộc sống chung gặp những tình huống muộn phiền đặc biệt, và nan giải:

(1). Cần lưu ý phát triển đến tinh thần nhẫn nại của bạn, cũng như buông xả giữ tâm lý nhẹ nhàng, an nhiên chịu khó lắng nghe, để cảm thông, để tha thứ, để trấn an và để vỗ về cho nhau, trên tinh thần ân sâu nghĩa nặng, v.v... Mọi chuyện rồi sẽ qua đi thôi bạn nhé!

(189) Đây là bài học vô cùng quý báu cho tình nghĩa phu thê - những khi giận hờn nhau nhiều lắm vậy!

(2). Nhất là không nên tự bào chữa theo cách ấu trĩ phổ biến, mà xưa nay nhiều người thường sử dụng rằng: vì anh/em “quá yêu”, nên mới “quá sức nóng lòng” hành xử một cách cạn nghĩ, và nông nổi... như thế!

(3). Hoặc có khi vội vàng đối xử nhau theo cảm tính (*bản năng*): nghĩa là không cần phải thận trọng cân nhắc, suy xét bằng lý trí và nhân cách đạo đức, để rồi vô tình đưa cả ta lẫn bạn tri âm vào tình huống “ngàn cân treo sợi tóc”, chẳng còn cơ hội để phục hồi được nữa! v.v...

<388>

Lẽ thường, sự thất bại ê chề, bất an mệt mỏi, hay ân hận náo nề,... trước hết và thường thuộc về phía “người có chủ tâm” tạo nên sóng gió, và gây hấn trước!

Bởi vụng về trong đối xử, hoặc do chưa biết phương pháp nào, hay không biết phải làm sao, để kiềm chế được lòng mình trước một tình huống đặc biệt nào đó,... (!)

Do vậy, nếu không sớm tìm tòi tham khảo kỹ lưỡng, các phương pháp căn bản đã được trình bày khá cặn kẽ, và chu đáo trong những trang sách này, (*hoặc nơi cao quý nào khác*), để trau dồi, kiềm chế sự nóng vội, bốc đồng cố hữu trong cuộc sống chung v.v...

Lắm lúc, cũng khiến cuộc tình mau chóng đến hồi kết thúc, trong ảm đạm, u uất, bi sầu thương tiếc mãi không nguôi, v.v... là điều khó tránh khỏi vậy.

<389>

Vì thế, tuyệt vời thay! Hữu hạnh thay!

Lời dạy vàng ngọc của chư bậc hiền nhân thượng trí, tự ngàn xưa lưu truyền, sống mãi trong lòng nhân thế:

*“Tâm dẫn đầu tất cả;
Ý làm chủ, ý tạo tác;
Nếu nói hay hành động;
Với tâm nóng giận hay chấp thủ;
Phiền não liền theo ta;
Như bánh xe lăn theo,
Dấu chân con bò kéo xe!”.* ⁽¹⁹⁰⁾

(Dhammapada)

<390>

Trong hôn nhân: Dựa trên 10 Thiên Chức Tình Yêu của vợ chồng, làm nền tảng căn bản cho sự tốt đẹp của cuộc sống lứa đôi.

Ngoài ra:

1. Luôn luôn lấy sự tôn trọng, khiêm hạ, quý mến, và tình nghĩa để đối đãi nhau;

2. Trau dồi tinh thần nhẫn nại, lòng bao dung rộng mở, buông xả để cảm thông, và tha thứ người bạn tri âm, những khi có sự lỗi lầm, hay sai lệch nào

phát sinh, v.v...

3. Tinh thức tham khảo, suy ngẫm kỹ càng những cốt yếu tinh hoa, đã được chọn lọc chia sẻ trong tác phẩm này, với tinh thần luôn tầm cầu học hỏi các bậc thiện trí thức lớn tuổi trong đời,... Nhờ vào vốn liếng kiến thức hiểu biết dồi dào phong phú, từ việc chịu khó học tập của bạn, mà phát triển được hạnh phúc gia đình một cách nhanh chóng, tốt đẹp, và thịnh vượng lâu dài, v.v...

<391>

Đối với nữ phái, các bậc cao nhân thượng trí ngày xưa thường chỉ dạy qua những lời ví von, tuy ngắn ngủi, cô đọng, nhưng vô cùng thâm trầm ý vị tràn đầy ý nghĩa làm sao:

*Trong các loài bốn chân,
Thuần thực, khôn ngoan là tối thắng.*

*Trong các hàng thế thiếp,
Nhu thuận là tối thắng.” (191)*

Lời dạy cao quý vô giá trên:

* **“Nhu”**: Bao gồm nhu hòa, nhu nhuyễn, nhu mì, mềm dẻo,...

Và

* **“Thuận”**: Bao gồm thuận chiều, tùy thuận, tôn trọng, tuân theo, v.v...

(191) *Nhu thuận*: Ý nói người vợ nào có được tình nhu mì, nhu hòa, nhu nhuyễn, mềm dẻo, sống tùy thuận theo ý chồng... Là người vợ được chồng quý nhất trong các người phụ nữ làm vợ.

Nghĩa là:

“Sống phục tùng, thuận chiều theo phần lớn ý muốn của đức lang quân.

Nhu thuận, quả thật là một đức tính quý báu (tuy khó sử dụng, nhưng hữu hiệu tuyệt vời), dành cho những ai là phái nữ, có nguyện vọng đi tìm hạnh phúc, trong chốn hồng trần bằng kiếp phu thê”.

<392>

Chương 4

Kết Luận

Không ít giới trẻ Việt Nam chúng ta ngày nay, cũng như một số quốc gia trong hệ thống phương Đông khác cho rằng:

Lời dạy của các bậc thánh nhân đại trí từ ngàn xưa có vẻ lỗi thời, hay “cổ lỗ sĩ”, và không còn thích nghi với tình yêu trong thời đại nguyên tử này nữa (!?).

Dù sao, tuổi trẻ chúng ta nên lưu ý rằng:

*Tất cả nhân loại máu
cùng đỏ, nước mắt cùng mặn.
Cũng như tập hợp những
trạng thái tâm sinh lý về cảm
xúc như: hạnh phúc hay khổ
đau; bình an hay sợ hãi; vừa
lòng hay bất toại; niềm tin hay
thất vọng, v.v... trong tình yêu
- tất cả được hình thành, tùy
thuộc vào sự quyết định bởi
trái tim, và sự hiểu biết của
con người!.* ⁽¹⁹²⁾

(192) Tàn số rung cảm của trái tim và mức độ năng lực tinh thần của con người.

Trái tim và sự hiểu biết nghĩa là gì?

“Trái tim và sự hiểu biết: là những trạng thái tinh thần (tâm lý) chứa đựng trong kho tàng tâm thức, cùng với kinh nghiệm học hỏi trau dồi, được hình thành và tích lũy trong não bộ (chất xám) của chúng ta - biểu hiện thông qua các cảm xúc, từ sáu giác quan trên cơ thể⁽¹⁹³⁾ của con người!”

<393>

Trong tình yêu với tâm lòng “chân thành”, có ai muốn người mình yêu phải chia xa?

Nếu tình nhân đầu ái kia không còn như lời hẹn ước, phải chẳng tâm hồn của người yêu mà chẳng được tình yêu đáp lại, sẽ bị cô đơn, và đau đớn biết dường nào!

Trái tim yêu thương nồng cháy kia, theo năm tháng... dần dà cũng nguội lạnh. Để rồi, đến lúc tự nó sẽ biết tấu lên những nốt nhạc cuối cùng (*bi ai, oán hờn, ...*) của bản thiêng tình ca “tuyệt vọng”!

Bởi niềm tin về thần tượng tình yêu, một thời ngự trị cả tâm hồn nay bị sụp đổ, thì sự buồn đau thương tiếc,... ngậm ngùi kia, theo ngày tháng cũng được phôi pha, và chôn vùi vào quên lãng.

Theo quy luật vạn hữu biến chuyển vô thường và bất định: hễ có sự sinh thành, ắt phải có sự diệt vong, âu cũng là lẽ thường nhiên của tạo hóa!

<394>

(193) Sáu giác quan con người: (1) mắt thấy, (2) tai nghe, (3) mũi ngửi mùi, (4) lưỡi nếm vị, (5) thân thể xúc chạm, và (6) Ý nghĩ - sự suy tư, tưởng tượng nơi tâm hồn, v.v...

Lại nữa, phàm giữa cuộc sống phu thê, nào ai muốn người tri kỷ thờ ơ, hay lạnh nhạt bao giờ!

Nếu bạn là thành viên của một hôn nhân - mà trong đó - đã đến lúc chẳng còn đem lại chút gì cho nhau về giá trị ân tình, hay sự quý trọng nào nữa cả! Như một hệ quả tự nhiên và có lẽ, bạn cũng chẳng còn tinh thần, hay cảm hứng nào để tiếp tục bắt nhịp cầu ⁽¹⁹⁴⁾,... với hy vọng chia sẻ những nỗi niềm cay đắng, buồn vui, trong cuộc sống phu thê thêm được nữa phải không?

Quả thật, sự tồn tại một hôn nhân như thế, đáng buồn, tẻ nhạt, và vô vị lắm phải không?

Giả sử, nếu bạn đang là nạn nhân, người trong cuộc và thật sự không muốn chấp nhận, hay chẳng thể chịu đựng nổi trước sự hững hờ, không đủ phận sự từ một người chồng/vợ như thế!

Theo bạn, điều kiện cần thiết (*về sự hiểu biết*) tối thiểu sẽ là gì, mới có thể gọi là bốn phận thiết thực, để duy trì sự tồn tại trong tình yêu lứa đôi?

Do đó, trong cuộc sống giữa tình nghĩa phu thê:

(1). Nếu không có sự phân công “một cách cần thiết” về các Thiên Chức Tình Yêu của vị hiền thê, chẳng hạn như là:

- Phải hiểu cho được những khó khăn trước khi về làm dâu nhà chồng!

(194) (cho sự hòa đồng rung cảm của hai con tim),

- Nàng dâu phải kính trọng cha mẹ chồng, hầu hạ cha mẹ chồng như cha mẹ mình; phải biết quý mến, kính trọng họ hàng bạn bè bên chồng; phải biết cách chăm sóc chồng như bà mẹ thương con;... sinh nở và nuôi dưỡng con cái khôn lớn; phải biết quán xuyến gia đình, v.v...

<395>

2). Nếu thiếu vắng những Thiên Chức Tình Yêu “cần thiết căn bản” trên vai của vị lang quân, chẳng hạn như là:

- Phải thể hiện sự thương mến và quý trọng vợ hiền, với những lời nói thân mật nhẹ nhàng, và khả ái; phải biết cách giao phó trọng trách nội gia cho vợ hiền quán xuyến; phải biết đức tính kham nhẫn, rộng lượng, chớ che vợ hiền; là người sẵn sàng gánh vác các công việc nặng nhọc khó khăn, và cần thiết của gia đình, v.v...

<396>

Ngoài ra, nếu không có “chất bổ dưỡng keo sơn” cho đôi lứa về sự hiểu biết, lòng kính trọng, tính chơn thật trong cư xử, sự thông cảm về tâm sinh lý của nhau, v.v...

Cũng như, nếu thiếu vắng một tinh thần rộng mở buông xả (*mà ở đó không sẵn sàng với lòng tha thứ cảm thông*) vào những lúc bạn tri âm vô ý, hoặc vụng về mắc phải sai lầm!

Thì bạn hối!

Liệu tình tri kỷ kia có thể tiến triển được tốt đẹp, như những gì họ đã cùng nhau xây mộng ước (?)

<397>

Bởi thế, cuộc sống hôn nhân nếu chỉ được xây dựng trên một nền tảng tình yêu cháy bỏng, với bao ân ái thần tiên như trong chốn địa đàng của buổi ban đầu!

Quả thật, đó chỉ là những khoảnh khắc tuyệt vời, và sẽ được lưu dấu dài lâu trong hoài niệm, cùng trang nhật ký của bạn, để rồi, dột nên những vần thơ trữ tình lãng mạn tuyệt tác, giữa chốn hồng trần với nhiều giấc mộng mơ, v.v...

<398>

Tuy nhiên, “giấc mộng vàng” kia có thể biến thành hiện thực, và do vậy, bạn cũng có khả năng xây dựng nên tòa thiên cung bằng ngọc báu, tráng lệ huy hoàng của cuộc sống tình yêu, ngay nơi thiên đàng hạ giới này!

Đúng vậy, bạn có thể đạt được “giấc mộng vàng thần tiên” ấy một cách thật sự. Thậm chí, ý nghĩa tuyệt vời còn nhiều lần hơn thế nữa, khi mà, bạn chính là người đang tận hưởng kết quả ngọt ngào từ nguồn hạnh phúc kia!

Vâng, đó là niềm vui thật sự lớn lao, là hệ quả như nguồn ân huệ quý giá vô vàn - được mặc khải sẵn có từ quy luật vận hành trong tâm sinh lý tình yêu của con người - dành đến cho quý bạn hiền biết cách trải lòng, buông xả vị tha, biết chân thành và tận hiến trong tình yêu lứa đôi.

Để cùng tạo nên bầu không khí với bao khả ái, đẹp lòng,... cho hầu hết những gì tuyệt mỹ nơi chốn hồng trần, được chứa đựng trong Thiên Chúc Tinh Yêu.

<399>

Chương 5

Phụ Lục

Các bậc hiền nhân đại trí ngày xưa thường chỉ dạy:

“Trong các loài bốn chân, thuần thực là tối thắng. Trong các hàng thế thiếp, nhu thuận là tối thắng”.⁽¹⁹⁵⁾

Tạm dịch:

Trong các loài bốn chân: ý nói hàng súc vật như: trâu, ngựa, voi, chó, v.v... Con vật nào khôn ngoan, biết vâng lời chỉ dạy, con vật đó sẽ được chủ yêu chuộng nhất, và gọi là con vật thuần thực và có giá trị nhất.

[Ý nghĩa câu thứ hai đã đề cập từ trang trước]

<400>

Lẽ chẳng trong hôn nhân, phần lớn các vị lang quân đều mong muốn hiền thê của mình, cần phải có những đức tính tốt đẹp tối thiểu như là:

- Tâm tánh dịu dàng, chiều chồng, trung thành; giỏi giang phận sự trong nhà; chăm sóc và biết cách nuôi dạy con cái chu đáo; tiết kiệm đúng việc; khéo tay nấu nướng, v.v...

Ngược lại, có hay chăng phần lớn phái “liều yếu đào tơ”, chân yếu tay mềm, v.v... cũng ước mơ người chồng lý tưởng tương lai, có được những đức tính sau đây:

(195) (Budsas.org)

(1) - Tập 36.15 sát- luy; Đại 2,263b(s.i,6) [tương ứng bộ Samyutta Nikaya]

(2) thiên có kệ (tập I) (II) phẩm vườn hoan hỷ; (IV) giai cấp sát để lý.

- Luôn thể hiện quý trọng vợ, có lời nói thân ái nhẹ nhàng, tế nhị, trung thành, và nhất là nơi nương tựa đáng tin cậy, để nàng yên tâm trao thân gửi phận cho cuộc đời mình, v.v...

<401>

Sau khi gia đình riêng tư được thành lập, bên cạnh tình cảm yêu thương đậm sâu, đôi uyên ương còn cần phải lên kế hoạch, cho nhiều công việc tương lai:

1. Tạo tài sản trong hiện tại:

1. (a). Để đảm bảo ổn định cuộc sống cơm, áo, v.v... phát triển kinh tế gia đình (*nghe nghiệp, buôn bán, canh tác, v.v...*)

1. (b). Để chuẩn bị tinh thần sẵn sàng đón nhận những người con yêu quý tương lai.

1. (c). Khi đã có con cái, lại đến lượt mình, tiếp tục thực hiện các thiên chức cao quý làm bậc cha mẹ đối với con thơ đó là:

- Cần phải nuôi dưỡng và dạy con cái học những điều tốt; tránh điều xấu (*bạn xấu*); cho trẻ học chữ học nghề; tạo dựng vợ chồng cho chúng đến tuổi trưởng thành; dành dụm vốn liếng cho chúng gây dựng sự nghiệp vào lúc hợp thời, v.v....

<402>

2. Tạo tài sản để dành mai sau:

Có hai loại tài sản để dành ⁽¹⁹⁶⁾:

(196) Quy Luật Phát Triển Kinh Tế - Cho Mọi Thời Đại (cùng tác giả)

2. (a). Tạo vật chất và tiền của để dành:

(thường là trích riêng biệt ¼ trong tổng số tiền của có được).

<403>

2. (b). Trau dồi nhân cách sống đạo đức, là tài sản tinh thần quý báu để dành thứ hai:

Đó là thực hiện các phẩm hạnh đạo đức, tùy theo khả năng tài chính, hoặc công sức lao động của mình như:

- Luôn thể hiện sự kính trọng và biết ơn cha mẹ.
- Phụng dưỡng cha mẹ khi người cần thiết nhờ đến, và lúc tuổi già;
- Giúp đỡ quyến thuộc;
- Giúp đỡ thầy cô;
- Ủng hộ những bậc xuất gia phạm hạnh; *(làm gương lành hướng đến đạo đức cho đời, v.v...)*
- Giúp đỡ dân nghèo khó bị mất mùa, đói kém, dịch bệnh, v.v...
- Giúp đỡ người gặp rủi ro, bất trắc, tai ương, hoặc lúc nguy cơ cần thiết, v.v...

<404>

2. (c) Thực hiện các bổn phận của một công dân đối với quốc gia, v.v...

3. Đặc biệt nhất là, hầu hết các công việc, đôi bạn tri kỷ cần thiết cùng nhau thảo luận, để thống nhất các vấn đề từ trong nhà ra ngoài xã hội.

15

Mẹ Chồng - Nàng Dâu ⁽¹⁹⁷⁾

“Mẹ chồng chẳng sinh ra ta,
Nhưng mà cũng cảnh đàn bà giống nhau.
Mẹ chồng cũng từng làm dâu,
Thức khuya dậy sớm nào đâu nề hà.
Giờ đây mẹ tuổi đã già,
Sớm hôm vẫn cứ quét nhà, quét sân.
Thương con mẹ sống tảo tần,
Nào đâu nghĩ đến bản thân muốn gì.

Sức khỏe ngày một yếu đi,
Nhiều khi lẫn thẩn... nói gì còn quên.

Mẹ ơi! Xin chớ muộn phiền,
Xin mẹ năng đến chùa chiền thanh thoi.
Áo, cơm đã có con rồi,
Mẹ đi lễ Phật độ người, độ ta.
Mai sau rồi con cũng già,
Cũng mong con cháu thương bà, thương ông.
Rồi con cũng làm mẹ chồng,
Cũng mong dâu thảo hiếu lòng của con.
Tuổi tác... rồi cũng mỗi mòn,
Lần thà lần thân, lại còn quan liêu.

Con trai mẹ vốn cung chiều,
Giờ bệnh vực nữa là điều thường nhiên.
"Con ơi, chớ có muộn phiền,
Đàn ông họ vốn có quyền nghênh ngang."

Dạ, thưa với mẹ dịu dàng,
Để mẹ mừng tuổi được nàng dâu ngoan.
Đóng cửa xử chồng đàn ông hoàng,
Hư thân cho ngủ dưới sàn biết chưa!

Chồng biết vợ chẳng phải vừa,
Từ sau lễ phép.... dạ, thưa vợ hiền.
Mẹ chồng, dâu thảo hợp duyên,
Cùng nhau vẫn cảnh chùa chiền: Nam mô!"

<405>

16

Gương Lành về Làm Dâu của Bà Đại Phú Hộ Visakha ⁽¹⁹⁸⁾

(A). Cách đây hơn 2.500 năm tại xứ Ấn Độ.

Vào thuở nọ, có vị đại điền chủ số một, tại kinh đô Savatthi (*thành xá vệ*) Ấn Độ. Ông Migàra, muốn tìm một thiếu nữ dung hạnh vẹn toàn, để cưới vợ cho con trai - Panna Vaddhana của mình.

(B). Bà Visakha là một nữ đại phú hộ. Vào năm khoảng mười sáu tuổi, bà Visakha với trang sức đẹp đẽ, khoan thai từng bước trên bãi cát ven sông, cùng với những tỳ nữ của mình.

Bỗng một cơn mưa thành linh ập đến, sấm sét vang rền nổi lên dữ dội, các tỳ nữ vội vã chạy nhanh vào núp mưa, trong một gian nhà trống bên đường.

Nhưng Visakha thì không, mặc dầu mưa to, nhưng nàng vẫn giữ dáng đi dịu dàng, thong thả, thản nhiên bình thường, như chẳng quan tâm gì đến khung cảnh mưa, và sấm sét xung quanh!

Một người thân tín của đại diện chủ Migàra thấy vậy hỏi cô:

- Nay công nương! những người tùy tùng của cô đã vội vã chạy vào núp mưa, để giữ cho y phục và đồ trang sức khỏi bị ướt, nhưng công nương thì chậm rãi như thường, ắt phải mặc mưa (?!).

Nàng Visakha trả lời:

"Là một cô gái chưa có gia đình, tôi cần phải điếm dạm, đoan trang từng lời nói, từng bước đi, v.v... Bị mưa ướt không mòn dung hạnh, nhưng chạy tán loạn, sỗ sàng,... sẽ mất đi nét kiêu diễm của một tiểu thư!"

Tôi không muốn tự làm cho mình bị thiệt hại vô ích như thế! Hơn nữa, có những lý do chánh đáng để tôi không việc gì phải vội vàng và hấp tấp!"

<406>

Nhóm thân tín đại diện chủ hỏi tiếp:

- Những lý do chính đáng gì, cô nương có thể vui lòng cho chúng tôi được biết với chăng?

Visakha:

"Kính thưa quý vị!"

Có bốn hạng người sẽ mất phẩm cách, khi chạy rong ngoài đường, và ngoài ra còn một lý do khác."

(1). "Một vị vua áo mão chỉnh tề, cân đai sáng chói, mà bỏ chạy quanh quẩn trong triều đình, ắt sẽ mất phẩm cách. Làm như vậy, đức vua chắc chắn sẽ bị người ta phê bình và chỉ trích:

Tại sao vị vua ấy cũng chạy nhảy giống như thường dân" (?!).

<407>

(2). "Cùng thế ấy, thót ngựa tưng: voi quý dành cho vua chúa, nai nịt đầy đủ, đường bộ oai nghiêm, sẽ mất phẩm cách, nếu đâm đầu bỏ chạy ngoài đường! Nhưng, nếu khoan thai, dĩnh đạc tiến bước, thì ắt là nghiêm chỉnh thích nghi."

(3). "Một vị đạo sĩ mất phẩm cách trong khi chạy - háp tấp vội vã, xóc xệch y bát - mất vẻ khả kính của một đạo sĩ, và vị ấy sẽ bị dân chúng chỉ trích:

"Tại sao vị sư ấy chạy rong như người cư sĩ thường dân (?!) Nhưng, nếu trầm tĩnh và thông dong trang nghiêm đi từng bước, nhà sư ắt giữ được phẩm cách của mình".

(4). "Một phụ nữ cũng mất phẩm cách trong khi chạy. Bỏ chạy ngoài đường như vậy, người ta sẽ khiển trách: Tại sao thiếu phụ ấy kém thận trọng, bỏ chạy ngoài đường như đàn ông, để mất hết nề nếp, đoan trang, và vẻ phong nhã như vậy(?!)".

Đó là bốn hạng mất phẩm cách trong khi chạy.

<408>

Các vị thân tín của điền chủ hỏi:

Nhưng, còn một lý do khác nữa là gì?

Nàng Visakha:

- "*Thưa quý ông! Khi sanh con gái, cha mẹ hết lòng dưỡng nuôi, chăm sóc gìn giữ cho con nguyên vẹn tay chân, cũng như các bộ phận lớn nhỏ trong thân thể.*

{...}

Vì lẽ ấy, trong khi chạy nếu chúng tôi bị vấp phải lai quần, hay vật gì khác dưới đất, và bị té gãy tay hay gãy chân: chúng tôi sẽ là gánh nặng cho gia đình.

Còn quần áo mà chúng tôi đang mặc, dầu sao đi nữa nó sẽ khô. Vì có những ý nghĩ tương tự trong tâm như trên, thưa các ông, nên tôi không chạy!"

Các vị thân tín của điền chủ Migara nhận xét rằng, thiếu nữ này có đủ "năm vẻ đẹp" - người mà họ đang tìm kiếm - hoan hô tán dương, và trao tặng nàng tất cả những tràng hoa bằng vàng mang theo.

Rồi đem tin mừng về cho vị thân chủ Migara - quan giữ kho - người đại phú hộ thời ấy, đã thuê các vị thân tín của mình đi khắp nơi, tìm cho kỳ được người phụ nữ sở hữu "năm vẻ đẹp", để chọn vợ cho con trai yêu quý của mình.

Sau đó, vị đại điền chủ vội nhờ người quý tộc đứng ra làm mai, và được phụ thân của Visakhà chấp thuận.

- Cuộc gặp gỡ của hai gia đình Dhananjaya và Migàra, còn được đức vua Pasenadi (*Ba Tư Nặc*) chủ tọa, cùng hầu hết các quan trong triều tham dự trọng thể, giống như lễ đính hôn của một đương kim công chúa.

Kết quả của một thời gian chuẩn bị đám cưới và hôn lễ kéo dài đến 3 tháng...

Nói về của cải hồi môn: bá hộ Dhananjaya đã tặng cho con gái mang về nhà chồng, nhiều trăm cỗ xe chứa đầy tơ lụa, vàng bạc châu báu, và cả nô bộc.

Ông cũng chia của “động sản” cho ái nữ yêu quý của mình, với hơn chục ngàn trâu, bò, dê, cừu, v.v... Và đoàn người đưa dâu: hầu hết là công dân cũ trong mười bốn ngôi làng - thuộc thành phố Sàketa, cùng với quan quân của triều đình nữa!

Thật là một lễ đám cưới vô tiền khoáng hậu, v.v...

<409>

17

Mười điều Khu/ên d/
quý báu đến con gái trước
khi về làm Dâu của
Đội Phú hộ Dananjaya

Lễ thành hôn được cả hai bên nhà trai và nhà gái chuẩn bị rất trọng thể.

Dhananjaya - quan giữ kho - cho con gái mình nhiều của cải hồi môn quý giá: trâu, bò, tằm trai, tằm gái, v.v... cũng như hầu hết mọi nhu cầu cần thiết cho Visakha, và sau cùng khuyên dạy con:

“Này con yêu quý!

Có những điều làm cho phẩm hạnh được đoan trang và lối xử thế được tốt đẹp, mà con phải thận trọng gìn giữ, ngày nào còn sống chung với chồng con - con hãy ghi nhớ!”

1. Ngày nào còn sống chung trong nhà với cha mẹ chồng, không nên đem lửa trong nhà ra ngoài.

2. Không nên đem lửa ở ngoài vào nhà.

3. Chỉ cho những người đáng cho.

4. Không cho những người không đáng cho.

5. Cho cả hai: những người đáng cho và những người không đáng cho.

6. Ngồi một cách an vui.

7. Ăn một cách an vui.

8. Ngủ một cách an vui.

9. Trông nom gìn giữ lửa.

10. Tôn trọng các vị Trời trong nhà.

Cùng với những lời khuyên quý giá này, ông thận trọng nhắc nhở con gái luôn gìn giữ đức hạnh đoan trang, và tâm hồn thanh cao, rộng lượng.

Ngoài ra, ông còn chỉ định tám vị giáo thọ sư tâm phúc đưa dâu, và sau đó phải bí mật theo dõi hạnh kiểm của Visàkhà, hầu cứu xét những “phản nản” của nhà chồng nhằm vào con gái mình (nếu có), để ông kịp thời giải quyết, v.v...

<410>

18

**Ý nghĩa thật sự
của Mười điều khu/ên dụ/
quý báu từ người cha
triệu phú đến con gái
Visàkhà ⁽¹⁹⁹⁾**

(199)

mb.dkn.tv

(Đại kỹ nguyên) - (Khiêm Từ)

Đi làm dâu xưa nay, vẫn luôn là một thử thách lớn đối với phái nữ, đòi hỏi cả một quá trình chuẩn bị chu đáo.

Dưới đây, là ý nghĩa của “10 điều gia huấn” vô cùng tuyệt vời và khôn ngoan, mà một vị triệu phú trí tuệ, đã thận trọng khuyên dạy con gái lúc về nhà chồng.

Trong khi cha của Visàkhà khuyên cô 10 điều trên, thì nhạc phụ cô - triệu phú Migàra - ở phòng bên cạnh cũng lắng tai cố gắng nghe lỏm, nhưng ông chẳng hiểu ý nghĩa của chúng là gì!

Thế rồi, Visàkhà về nhà chồng.

Một thời gian sau đó, giữa cô, và nhà chồng xảy ra xung đột, vì theo đạo khác nhau.

Cha chồng cô hầm hầm nổi giận, đòi đuổi Visàkhà ra khỏi nhà.

Ông lôi chuyện ngày xưa ra nói:

- Vậy chứ trước khi về nhà tôi, cha cô dạy cô cái gì mà như tiếng lóng ấy, trong đó câu nào cũng như là ám hiệu, ám ngữ, ám nghĩa cả, v.v... không rõ là với mục đích ám muội gì (!?)

Xin cha cứ nói!

- Migàra - cha chồng:

+ Ví dụ như câu: “Lửa trong nhà không nên đem ra ngoài ngõ. Rồi, lửa ngoài ngõ không nên mang vào trong nhà” - là sao hả?

+ Chẳng lẽ, sống với mọi người, mà không đem lửa cho hàng xóm láng giềng - mỗi khi tối lửa tắt đèn!

Thế là buộc nàng Visàkhà phải giải thích:

- Thưa cha, câu thứ nhất có nghĩa là:

1. Nếu trong gia đình nhà chồng có chuyện gì, dù dở, dù hay, dù tốt, dù xấu, v.v... cũng không nên đem ra nói chuyện với người bên ngoài - nó chính là lửa đấy!

Nó sẽ tạo nên “lời ra, tiếng vào” không hay ho gì cả! Nếu không gìn giữ, nó sẽ đốt cháy danh giá, thiêu cháy thuận hòa, và ảnh hưởng xấu đến sự êm ấm trong gia đình.

Là con gái có nét hạnh cần phải biết rõ như vậy.

<411>

2. Câu thứ hai cũng tương tự như trên, thưa cha!

- Chuyện nơi chợ búa, chuyện ngoài đường, chuyện hàng xóm, chuyện xấu, chuyện tốt, chuyện hay, chuyện dở của thế gian, chuyện người ta nói thế này về cha, nói thế kia về chồng, v.v... thường do thiên vị vì đồ kỵ, vì tham lam, vì ganh ghét, vì tị hiềm, vì nịnh bợ, vì phù phiếm, v.v... Chúng thường không trung thực nên chẳng đáng tin cậy!

Vậy thì nghe đâu bỏ đó, đừng mang về kể lại trong nhà gây nên xáo trộn, lời qua tiếng lại, v.v...

Chung quy lại, là con dâu thì chẳng nên ngồi lê đôi mách, nghe ngóng ba chuyện linh tinh, chẳng đâu vào đâu, mất hết thời giờ, hết trưa đến chiều, hết chiều đến tối, v.v... rồi mang về trong nhà, kể lại với người này kẻ khác!

Là nữ nhân có gia giáo thì phải biết đây là lửa, nó sẽ đốt cháy môi trường sống!

<412>

Ông cha chồng - triệu phú Migàra lại lặng người đi, và nghĩ thầm trong bụng:

- “Ôi! họ dạy con cái tốt quá nhỉ!”

Tuy nhiên, ngoài mặt thì cố gắng giấu cảm xúc, vẫn đóng vẻ mặt lạnh lùng và hỏi tiếp:

- Thế còn cái quái gì là:

“Chỉ cho đến ai có khả năng hoàn trả;

Không cho đến những người không có khả năng hoàn trả?”

Nàng dâu - Visàkhà lại trấn tĩnh giải thích cặn kẽ:

- Câu thứ (3) và câu thứ (4) là:

“Tài sản, vật dụng, hoặc tiền bạc trong nhà phải cẩn thận gìn giữ.”

Nếu muốn cho ai, cho hàng xóm, hoặc người thân quen mượn cái gì, vật gì, thì cần phải biết ngắm xem người ấy, kẻ ấy có khả năng hoàn trả lại không? Hay họ mượn mà sẽ không trả!

Tiền bạc cũng vậy, nếu muốn cho ai vay thì phải xem xét gia đình ấy, người ấy - với nghề nghiệp như

vậy - kinh doanh làm ăn như vậy, thì họ sẽ có sức trả lại khi đến kỳ hạn hay không?

Còn ngược lại, nếu thấy người ta không có khả năng, thì không nên cho vay, và cũng chẳng nên cho mượn!

<413>

Ông triệu phú gật đầu:

- Vậy thì hiểu rồi!

Nhưng câu thứ (5):

- “Cho đến những người có thể hoàn trả, hoặc ngay cả những người không thể hoàn trả!”.

- Tại sao chỗ này lại cho đi hết?

Nàng dâu lại tiếp tục giải thích:

- Thừa cha!

- Đây là trường hợp cho đến những thân bằng quyến thuộc, những người đói nghèo, và cơ cực!

- Ví dụ những người bà con bên cha, bên chú, bên mẹ, hoặc bên dì,... của chồng con - gặp lúc hoàn cảnh khó khăn - nếu họ có mượn cái gì, vay cái gì đều phải nên cho họ vay, cho họ mượn.

- Nếu họ có, hoàn lại được cũng tốt;

- Nhưng, nếu họ không có đủ khả năng, hoặc không thể trả lại được, cũng thôi! Đối với những người cơ cực, người đói nghèo cũng tương tự vậy.

- Bởi vì, nếu họ có vay mượn mà không hoàn lại trả lại, thì nên xem như là mình đã san sẻ, giúp đỡ cho họ vậy!

- Làm như thế, hóa ra là mình đã thực hiện được một việc phước thiện, một việc tốt đẹp - thừa cha!

<414>

Ông triệu phú lại nín lặng một hồi, rồi ông hỏi tiếp:

- Vậy chớ: *“Ngồi một cách an vui; ăn một cách an vui; và ngủ một cách an vui”* là thế nào? Con dâu ở nhà chồng mà chỉ tính chuyện an vui cho mình thôi sao? *Vậy có hợp đạo lý không?*”

Nàng dâu Visàkhà lại tiếp tục giải thích:

- Thừa cha! Phải nói là ngược lại:

“Ngồi một cách an vui”

- Có nghĩa là khi ngồi phải biết ngồi chỗ nào cho phải lẽ, cho hợp lẽ nghi!

- Phải biết tránh chỗ ngồi của cha, của mẹ. Nếu cha mẹ có đi ngang qua, thì phải đứng dậy kính cẩn cúi đầu chào.

<415>

- Còn như:

“Ăn một cách an vui”.

- Có nghĩa là trước khi ăn, phải xem thức ăn đã dọn đầy đủ cho cha cho mẹ, và cho chồng hay chưa?

- Ngoài ra, còn phải xem “kẻ ăn người ở” trong nhà, bữa ăn có được chu đáo không? Và chính mình là người ăn sau cùng, ấy mới gọi là dâu thảo!

<416>

- Và như:

“Ngủ một cách an vui”.

- Nghĩa là trước khi ngủ phải quan sát, kiểm tra mọi việc trong nhà, đóng cửa, cài then, v.v... Thận trọng xem “kẻ ăn người ở” có sai sót việc gì; xem họ có hoàn thành công việc được giao phó trong ngày hay không? Thấy mọi việc đâu đó ổn thoả rồi mới đi ngủ sau cùng!

<417>

- Đó là ý nghĩa của 3 câu gia huấn (6) (7) và (8), mà cha con đã dạy con: luôn tâm niệm trong lòng! Đồng thời, con cũng thực hiện được như vậy từ trước đến nay, xin cha minh chứng cho con điều ấy!

Sau khi nghe cô dâu hiền lành minh tuệ, căn kẽ giải thích, ông triệu phú dâng trào niềm cảm kích gât đầu:

- Vâng, quả thật cô đã làm được như thế, và làm rất chu đáo nữa là đằng khác!

- Thế còn hai câu cuối:

“Hằng chăm nom ngọn lửa, coi chừng lửa; tôn trọng và kính lễ những vị trời trong nhà - là thế nào?”

- Thừa cha - Visàkhà tiếp lời:

- Đây là phải xem cha mẹ chồng và chồng như ngọn lửa, có thể đốt cháy mình!

- Lửa ở đây, ý nói là rất chu đáo, và phải hết sức cẩn trọng, trong mọi lúc: lúc ăn, lúc nói, lúc đi, lúc đứng, lúc ngồi, lúc nằm, lúc giao tiếp, v.v... đừng

đề xảy ra bất kỳ một sơ xuất, hay một khiếm khuyết nào!

- Chỉ cần một chút bất cẩn, vô ý động chạm đến cha mẹ, hoặc chồng là mình sẽ bị cháy đáy!

- Vì vậy, hãy trông nom và coi chừng ngọn lửa ấy thừa cha!

<418>

- Và cuối cùng là phải xem cha mẹ và chồng như những vị trời ở trong nhà: tôn kính, thờ phụng các vị trời ấy như thế nào, thì cần phải tôn kính thờ phụng cha mẹ chồng, và chồng cũng y như thế ấy, thừa cha!

<419>

Nàng Visàkhà giải thích 10 điều gia huấn một cách rành rẽ, mạch lạc, uyên bác, logic, có trình tự, có hệ thống một cách thấu tình đạt lý,... xong, ông triệu phú lặng người!

- *“Hóa ra cái ý nghĩa nó lại thâm trầm sâu sắc đến vậy: là kinh nghiệm sáng suốt khôn ngoan ngàn đời để lại!”*

Tất cả, đó đều là những lời dạy minh triết: Đáng làm châm ngôn, xứng làm “khuôn vàng, thước ngọc” cho những nàng dâu – những hiền thê tương lai - ước muốn được chồng và cha mẹ chồng yêu quý, với đầy đủ công, dung, ngôn, hạnh trước khi về làm dâu.

Ông triệu phú Migàra cuối đầu, tự nghĩ :

- *“Thế thì, mình đã hiểu làm một cách trầm*

trọng rồi!” bèn nói :

- Nếu sự thật đã vậy, thì cha thành thật xin lỗi con!

Sau này, triệu phú Migàra vô cùng tôn trọng nàng dâu đức hạnh.

Ông hết mực ủng hộ Visàkhà, thậm chí đã lấy tên của mình đặt cho cháu nội - để tỏ lòng biết ơn nàng dâu hiền thảo vô cùng tuyệt vời của gia đình.

<420>

(Khiêm Từ)

Lời Bàn của Tác Giả

Qua 10 điều dạy đến con gái yêu quý, trước khi về làm dâu nhà chồng của một người cha hiền trí, quả thật là tinh vi, tế nhị, sâu sắc, và minh triết biết dường nào!

Tất cả, không ngoài mục đích để con gái yêu quý của mình, hưởng được: tình thương, lòng cảm kích, sự tôn trọng, nguồn ưu ái tròn đầy, v.v... từ phía gia đình cha mẹ chồng, và người chồng tương lai mang lại.

Theo phàm tình, chúng ta có thể tự hỏi, và thắc mắc rằng, tại sao người cha giàu có, địa vị cao sang (*quan giữ quốc khố cho Đức vua*) với nhiều của cải vật chất này, lại đi dạy dỗ, chỉ vẽ cho ái nữ của mình một cách thận trọng, tỉ mỉ, và quá sức chu đáo về nhiều thứ như thế (?).

Đặc biệt, các công việc có vẻ rất ư là nghiêm khắc, và cực nhọc khi về nhà chồng như vậy!

Phải chăng, người cha muốn bắt ép con gái yêu quý của mình, cần phải chấp nhận một cuộc sống tương chừng như mất tự do, với nhiều công việc phải làm như vậy: thiếu điều chẳng khác như người đi giúp việc “ô sin” cho nhà chồng?

<421>

Thực ra, nếu xét cho kỹ càng chúng ta mới thấy, và đáng khâm phục người cha trí tuệ của bà đại phú hộ Visakha!

Một người đàn ông giàu có - một bậc hiền trí - rất am hiểu về tâm lý của những người làm cha mẹ chồng.

Và đặc biệt nhất là am hiểu được tâm lý của người đàn ông, thường mong mỗi những gì tốt đẹp nơi vị hiền thê, và nàng dâu thảo của cha mẹ mình!

<422>

Theo quy luật tâm sinh lý tự nhiên, về sự tồn tại, và phát triển trong mọi xã hội:

Quả thật, xứng đáng làm sao! Là phần thưởng quý báu, ưu ái dành cho những ai biết cách hoàn thành mọi phận sự của mình: từ trong gia đình đến bên ngoài xã hội!

Cũng như, phần thưởng đặc biệt vô giá cho những người đang yêu, và muốn được yêu, tận hưởng thiêng đàng hạnh phúc tuyệt vời, trong Thiên Chức Tình Yêu của kiếp sống phu thê.

<423>

“Đôi khi, nhờ nhận thức được nghịch cảnh của cuộc đời, khiến bạn dũng mãnh hơn, và có cơ hội hiểu biết hơn về con người!”

Có những nỗi đau từng chịu đựng hôm qua - là chất liệu tuyệt vời - giúp bạn dễ dàng nhận được sự đồng cảm hôm nay.”

19

***Chu/ện về
Bốn Hạng Vợ Quý
trong Bả/ Hạng Vợ.*** ⁽²⁰⁰⁾

(200) *Anguttara Nikàya III. Phẩm 7 pháp – (Nhiều tác giả).*

<https://giaoducthoidai.vn/gia-dinh/loi-phat-day-ve-7-hang-vo-o-doi-ban-thuoc-kieu-nao-3966381-l.html>;

<https://giacngo.vn/phathoc/2013/03/12/374401/>

Một hôm, ông trưởng giả Anathapindika – vị gia chủ - cung thỉnh bậc hiền trí đến nhà dùng bữa cơm.

Trong khi bậc hiền trí và ông trưởng giả đang đàm luận, trò chuyện ở phòng khách. Thì bỗng nghe có tiếng ồn ào, la ó,... phía nhà sau!

Bậc hiền trí hỏi có chuyện gì vậy?

Ông Anathapindika thưa:

- Bạch ngài! Đó là Sujata - dâu của con. Vợ đưa con trai út duy nhất của con là Kala, chúng vẫn còn sống chung nhà với con.

- Vợ nó là con nhà giàu có, quen tánh rầy la tôi tớ, mà cũng không biết kính nể người trưởng thượng, không để ý đến lời khuyên dạy của chồng, và của cha mẹ chồng.

- Hôm nay, ngay cả biết có ngài - là bậc thượng khách - là khách quý đến, mà nó cũng không kiêng nể gì cả! Chúng con xin ngài tha lỗi cho!

<424>

Nghe đoạn, bậc hiền nhân đại trí tuệ cho gọi nàng dâu ra, và từ bi giảng giải cho nghe về bảy hạng vợ trong đời.

Ngài dạy:

- Nay con! Có 7 hạng vợ, trong đó có bốn hạng vợ tốt trên đời này!

- Thế nào là bốn?

- (1). Vợ như mẹ;
- (2). Vợ như bạn;
- (3). Vợ như em gái;
- (4). Vợ như người phục vụ trung thành;
- (...)

Trong các loại vợ đó, con thuộc hạng nào?

Nàng dâu thưa:

- Kính bạch ngài, lời ngài dạy ngắn gọn, và cô đọng quá, con chưa thể hiểu được ạ !

- Kính xin ngài giải thích cho con được rõ ràng và cặn kẽ hơn ạ!

<425>

(1)

Bậc hiền nhân:

- Này Sujata!

- Ở trong đời, người phụ nữ thương yêu, quan tâm lo lắng cho chồng, v.v... như tình thương yêu một người mẹ quan tâm lo lắng cho con trẻ!

- Người vợ này, chăm sóc cho chồng chu đáo từng bữa ăn, giấc ngủ; từng chiếc khăn, tấm áo khi bệnh tật ốm đau; chăm lo, gìn giữ bảo vệ chồng; giúp cho chồng những điều hay, bù đắp cho chồng những chỗ khuyết, đáp ứng cho chồng những khi cần thiết nhờ đến, v.v...

Đó là vợ như người mẹ (Matubhariya).

<426>

(2)

- Này Sujata!

- Ở trong đời, người phụ nữ duyên dáng, dịu hiền, vui vẻ hân hoan mỗi khi thấy chồng, như gặp lại bạn thân lâu ngày xa cách.

- Người phụ nữ này là người hết lòng quý mến chồng; luôn tôn trọng chồng; chẳng có phân chia, quyền trên thế dưới; không có lấn lướt, cao thấp với chồng; cư xử hợp lẽ hợp tình, như những người bạn với nhau.

S- an sẻ với chồng những lúc vui buồn, kẻ vai gánh vác nhiều nỗi khó khăn - đóng vai trò như người bạn tâm giao, như tình tri kỷ.

Đó là vợ như người bạn thân (Sakhibhariya).

<427>

(3)

- Ở trong đời, người phụ nữ kính nể chồng như em gái kính nể anh trai, tâm tánh ôn hòa, và hết lòng phục vụ.

- Là người biết khiêm tốn, kính nhường, thương yêu quý mến chồng con - như em gái đối với anh trai. Đây là đức tính rất cần thiết, để xây đắp quan hệ vợ chồng bền vững lâu dài.

Đó là vợ như em gái (Bhaginibhariya).

<428>

(4)

- Ở trong đời, người phụ nữ dù bị roi vọt cũng không sợ hãi, oán trách, im lặng chịu đựng, và luôn luôn vâng lời chồng.

- Đặc điểm của những người phục vụ là: ân cần, niềm nở, siêng năng, và thận trọng.

- Người vợ cũng cần có những đức tính này. Nhất là trong việc chăm sóc gia đình, chăm sóc chồng con, cần sự tận tụy (*hết lòng nhiệt thành, không làm qua loa lấy lệ*), làm mọi việc một cách vui vẻ, tự giác, cần mẫn, chăm chỉ, và chu đáo.

- Bởi người vợ và người chồng là hai thành viên chính trong gia đình, là rường cột để xây dựng ngôi nhà chung.

- Chồng con và sự nghiệp gia đình, là một phần cuộc sống của người vợ. Cho nên, người vợ cần hết lòng chăm nom, gìn giữ, vun đắp - sống vì gia đình cũng chính là vì bản thân mình - để được người chồng tin yêu quý mến, và tôn trọng.

Đó là vợ như người phục tùng (Dasibhariya).

(...).

(5)

- Này Sujata!

... Con sẽ thuộc hạng người vợ nào trong số

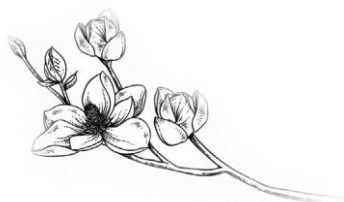
đó?

- Kính bạch ngài! Xin ngài hãy chứng minh cho con rằng:

- Kể từ nay, con thuộc về hạng vợ như người phục tùng ạ!

<429>

Lời Bàn của Tác Giả

Ngày nay, chúng ta thường ít lưu tâm, hoặc không biết đến vai trò quan trọng của người phụ nữ trong nhà: có tầm ảnh hưởng lớn lao đến vấn đề “an cư lạc nghiệp” cho một gia đình là như thế nào, theo nhiều ý nghĩa đã được đề cập xuyên suốt tác phẩm.

Thật ra, một gia đình có được hạnh phúc hay không, phần lớn là do tâm tánh, tư cách, sự xếp đặt nhà cửa, và cách ăn ở khéo léo của vị hiền thê – của nàng dâu thảo – và của người mẹ hiền.

Nếu để ý quan sát, chúng ta sẽ thấy có bốn hạng người vợ tốt như trên trong đời!

Những người vợ có khả năng mang lại niềm vui cho gia đình, cho những người thân thương là: người vợ bao gồm những đức tính của người mẹ, người bạn, người em gái và người phục vụ trung thành.

Những phái nữ được sự trang bị chu đáo của các bậc cha mẹ hiền trí - với các đức tính ưu việt đó - có thể xem là vị hiền thê tuyệt vời về nhân cách, phẩm hạnh, trong phép đối nhân xử thế, v.v...

Do đó, họ là người mang những tính chất quyết định không nhỏ, để đem lại nguồn hạnh phúc cho hôn nhân, sự thái hoà và thịnh vượng cho hầu hết về nhiều mặt trong gia đình, mà hầu hết các tình hoa ấy, các điều mong ước ấy, và yêu thương tuyệt vời ấy, được chứa đựng trong tác phẩm **Đắc Nhân Tâm về Hạnh Phúc Trong Tình Yêu**.

<430>

Hết quyển 3 (trọn bộ)

(Kính chúc quý bạn hiền, hằng nhiều an vui và hạnh phúc dài lâu)

** Tác giả **

Những tư liệu liên quan đến quá trình biên soạn tác phẩm

*** Nguồn chính:**

- . Sigalovada Sutta – tâm sinh lý gia đình và xã hội – (The Digha Nikaya 31st);
- . Abhidhamma for beginner – tâm lý học cho người bắt đầu - (by Egerton C.baptist); <https://www.evergreen.buddhist.com>
- . Abhidhamma – Tâm sinh lý học – (nhiều tác giả);

*** Nguồn phụ:**

- . <https://trithucvn.net/van-hoa/>;
- . vanchuongviet.org;
- . Truyện kiều – (Nguyễn Du);
- . sachhayonline.com - (Chí Phèo – Nam Cao);
- . <https://www.uct.edu.vn> - (Thơ cầu hôn);
- . Luận ngữ của người Trung Hoa;
- . gotiengviet.com.vn>ca-dao-co;
- . Dhammapada – verse 2. (nhiều tác giả);
- . mb.dkn.tv - Đại kỹ nguyên - (Khiêm Từ);
- . <https://hellobacsi.com/benh/ha-duong-huyet/>;
- . <https://ocuaso.com/tho-viet-nam/xuan-dieu/giuc-gia/>;
- . <https://www.uct.edu.vn/hung-bai-tho-tinh-hay-nhat-the-ki>;
- . <https://chieuta.com/tho-tinh-han-ke-bac-tinh.html>;
- . <https://www.tudiendanhngon.vn/ca-dao/tinh-nghia-vo-chong>;
- . [nt. /ca-dao/ct/itemid/23503](http://nt.ca-dao/ct/itemid/23503);
- . [nt. /ca-dao/ct/itemid/20155](http://nt.ca-dao/ct/itemid/20155);
- . Text123.doc.org;
- . [https://lazi.vn](http://lazi.vn);
- . hoavouu.com;

- . Zingmp3.vn;
- . <https://facebook.com> – (Ca dao);
- . Caulacbovb.com>viewtopic - (Si tình);
- . Những giọt lệ - Hàn mặc Tử;
- . Mười Pháp Ba La Mật - (nhiều tác giả);
- . <https://www.thivien.net/> - (Vì sao – Xuân Diệu);
- . nt. /Khuy%E1%BA%BFt-danh-Vi%E1%Bi/po;
- . <https://www.facebook.com> - (Lục bát đời tôi - giục giã);
- . nongnghiep.vn – (Truyện Kiều - Nguyễn Du);
- . <http://khotangcadao.com/ot-nao-la-ot-chang-cay/>;
- . <https://cadao.me/an-thi-an-nhung-mieng-ngon/>;
- . nt. /thanh-ngu-tuc-ngu/da-nat-vang-phai/;
- . nt. /chieu-chieu-co-ke-that-tinh/;
- . nt. /chang-ve-thiep-nho-dam-dam/;
- . nt. /rau-tom-nau-voi-ruot-bau/;
- . nt. /von-toi-co-mau-dau-ham/;
- . nt. /thuong-chong-phai-khoc-mu-gia/;
- . Diễm Nguyễn - https://poem.tkaraoke.com/72274/Yeu_La_Kho.html;
- . chieu.ta.com/chum-tho-hay-ve-vo-nhung-bai-tho-hay-tang-vo
- . cafebiz.vn>canh_bao_moi_lan_tuc_gian_la_1_tran_dong_dat_trong_co_the_.
- . giacngo.vn;
- . <https://sachvui.com>;
- . <https://lazi.vn/tvdm/d/>;
- . [123doc.org//document](http://123doc.org/document);
- . uct.edu.vn/tho-7-chu;
- . ngoisaomaiyeu.violet.vn;
- . thuvienhoasen.org;
- . <https://haschema.com/books/>;

- . <https://vi.wiktionary.org/wiki/b%E1%B>;
- . Tiểu bộ tập IV – (Phẩm Kurunga);
- . thivien.net/ (ca dao tục ngữ Việt Nam);
- . nt. (Vũ Hoàng Chương);
- . nt. /xuan-dieu/yeu/poem-qky6lh;
- . Hịch tướng sĩ – Bình Ngô Đại Cáo - (Nguyễn Trãi);
- . <http://tranhthuphapvn.com/12439431/thu-phap-chu-nhan-12.html>;
- . <https://vnexpress.net/goc-nhin/nhan-nai-voi-tinhyeu-3880866.html>;
- . <https://www.uct.edu.vn/tho-ve-y-chi> - (tuyển tập những bài thơ về ý chí);
- . <http://vanhoc.xitrum.net/thoca/hiendai/4953.html> - (Xuân Diệu);
- . <https://vi.wikipedia.org/wiki/Han-Tin> - (Hán sở tranh hùng);
- . nt. /Viet-vuong:// - Cau-Tien;
- . <https://www.facebook.com/laivansamtv> - (Thương vợ - Lại Văn Sâm);
- . <https://chaymoc.com/loi-noi-chang-mat-tien-mua/>;
- . <https://www.facebook.com/309236549262032/photos/a.311886528997034/464606633725022/?type=1&theater>;
- . [h/lục-bát-đời-tôi-tập-1-chưa-trộn-ân-tình](https://ocuaso.com/tho-viet-nam/hodzenh/bai-tho-tang-vo);
- . <https://ocuaso.com/tho-viet-nam/hodzenh/bai-tho-tang-vo>;
- . <http://culturemagazin.com/vi/12-ben-nuoc/>;
- . namkyluctinh.com (ca dao miền nam);
- . <https://wikicachlam.com/>
nhung-bai-tho-hay-ve-vo-chong-hanh-phuc-gia-dinh/;
- . daibieunhandan.vn (truyện kiều - Nguyễn Du);
- . poem.karaoke.com (chính phụ ngâm);
- . hamuyen.blogspot.com (táng hoa ngâm);

- . <https://cadao.me/thuc-khuya-moi-biet-dem-dai/nt./lenh-den-h-mot-chiec-thuyen-tinh/>;
- . <http://www.namkyluctinh.com/cadao/cadao-d.htm>;
- . https://vi.wikipedia.org/wiki/Hai_B%C3%A0_Tr%C6%B0ng;
- . nt. /Elizabeth_I_c%E1%BB%A7a_Anh;
- . Phước đức phát sanh từ đâu (cùng tác giả);
- . <https://budsas.org/unil> - Dhammapada sutta - (nhiều tác giả);
- . <http://khotangcadao.com/thang-mo-cao-bang-thang-danh-vong/>;
- . Quy Luật Phát Triển Tài Sản Cho Mọi Thời Đại (cùng tác giả);
- . Budsas.org <=> Budsas.org - sự tích Visàkhà - (Nguyễn Điều 1994);
- . Anguttara Nikàya III. - Phẩm 7 pháp – (Nhiều tác giả);
- . <https://hvdic.thivien.net/hv/cung-khau-mac-truy>;
- . Budsas.org - Dhammapada - (nhiều tác giả);
- . (1) Tương ứng bộ Samyutta Nikaya - Tập 36.15 sát- luy; Đại 2,263b (S.i,6)
- . (2) Thiên có kệ (tập I); (II) phẩm vườn hoan hỷ; (IV) giai cấp sát để ly;
- . A Happy Married Life A Buddhist Perspective (Ven.Dr. K. Sri Dhammananda);
- . https://lyric.karaoke.com/19015/di_dau_cho_thiep_theo_cung.html;
- . <http://www.manhmap.com> - (Mẹ chồng nàng dâu);
- . giaoducthoidai.vn/gia-dinh/tuong-do-tam-sinh-nguoi-thien-tam-tat-co-phuoc-tuong...;
- . <https://thuthuat.taimienphi.vn/nhung-cau-tho-hay-ve-cuoc-song-34510n.aspx>;
- . ttn.vn;
- . Trọn đời - (Trần Bá Bích);.

- . culturemagazin.com;
- . benhhiemmuon.vn;
- . <https://giacngo.vn/phathoc/2013/03/12/374401/>;
- . <https://cadao.me/thanh-ngu-tuc-ngu/cay-kho-khong-co-loc-nguoi-doc-khong-co-con/>;
- . nt. /co-chong-ma-chang-co-con/;
- . [http://18.191.15.150/list_of_tu
an_thu_29_thai_ky_chao_buoi_toi_ngay_01](http://18.191.15.150/list_of_tu_an_thu_29_thai_ky_chao_buoi_toi_ngay_01);
- . [https://vietbao.vn/Doi-song-Gia-dih/Chong-nhu-cai-gio-
vo-nhu-cai-hom/20749904/244/](https://vietbao.vn/Doi-song-Gia-dih/Chong-nhu-cai-gio-vo-nhu-cai-hom/20749904/244/);
- . [http://www.hoalinhthoai.com/philology/detail/PP-32/
CA-DAO-VE-TINH-YEU-LUA- DOI.html](http://www.hoalinhthoai.com/philology/detail/PP-32/CA-DAO-VE-TINH-YEU-LUA-DOI.html);
- . [dkn.tv/van-hoa-mot-cau-noi-thien-am-ba-dong-loi-doc-
hai-nguoi-sau-thang.html](http://dkn.tv/van-hoa-mot-cau-noi-thien-am-ba-dong-loi-doc-hai-nguoi-sau-thang.html);
- . nt. /notes/khla-phnum-chan
- . ([https://poem.tkaraoke.com/13228/Kiep_Lay_Chong_
Chung.html](https://poem.tkaraoke.com/13228/Kiep_Lay_Chong_Chung.html) - (Hồ Xuân Hương);
- . [http://vforum.vn/diendan/showthread.php?127173-Tho-7-
chu-ve-tinh-yeu-hay-y-nghia](http://vforum.vn/diendan/showthread.php?127173-Tho-7-chu-ve-tinh-yeu-hay-y-nghia);
- . nt. (khuyến anh chăm chỉ nghề nhỏ);
- . [https://lazi.vn/cdtn/d/16723/doi-long-an-khe-an-sung-
trong-thay-me-chong-thi-nuot-chang-troi](https://lazi.vn/cdtn/d/16723/doi-long-an-khe-an-sung-trong-thay-me-chong-thi-nuot-chang-troi);
- . LCE.edu.vn/vi/news/tin-tuc-su-kien-43/ -
(mối quan hệ của bố mẹ và con rể)... (DCBTT-197);
- . [https://giaoducthoidai.vn/gia-dinh/loi-phat-day-ve-7-
hang-vo-o-doi-ban-thuoc-kieu-nao-3966381-l.html](https://giaoducthoidai.vn/gia-dinh/loi-phat-day-ve-7-hang-vo-o-doi-ban-thuoc-kieu-nao-3966381-l.html);
- . [https://lazi.vn/cdtn/d/16349/vi-dau-nuoc-chay-da-mon-
xa-nhau-nghin-dam-long-con-nho-thuong](https://lazi.vn/cdtn/d/16349/vi-dau-nuoc-chay-da-mon-xa-nhau-nghin-dam-long-con-nho-thuong);
- . [http://quehuongonline.vn/ca-dao-tuc-ngu/ca-dao-ve-tinh-
cam-vo-chong-5498.htm](http://quehuongonline.vn/ca-dao-tuc-ngu/ca-dao-ve-tinh-cam-vo-chong-5498.htm);
- . <https://www.facebook.com/noibancothetamsu/>

- posts/386725698192482/;
- . nt. /diendanhgth.vn/posts/408824542528180/;
- . https://www.chungta.com/nd/tu-lieutracuu/nhung_bai_tho_ve_le_song.htm;
- . <https://www.tudiendanhngon.vn> - (và nhiều tác giả);
- . nt. – (Ca dao về hôn nhân - tình nghĩa vợ chồng);
- . http://vforum.vn/diendan/show_thread.php?127173-Tho-7-chu-ve-tinh-yeu-hay-y-nghia;
- . nt. (khuyến anh chăm chỉ nghề nho);

Các từ, cụm từ quy ước đồng nghĩa, và viết tắt:

A. Các cụm từ quy ước đồng nghĩa

Vợ chồng:	Vợ:	Chồng:
Đôi bạn tri kỷ;	Hiền thê;	Đáng mày râu;
Đôi bạn tri âm;	Người bạn đời; người bạn trăm năm	Người hôn phối;
Đôi bạn hôn phối;	Phu nhân;	Đức lang quân;
Tình phu thê;	Người bạn tri âm;	Phu quân;
Đôi bạn đời	Từ mẫu của các con;	Người bạn đời;
Đôi bạn trăm năm;	Người tri kỷ;	Người bạn tri âm;
Người đầu áp tay gối;	Người hôn phối;	Người dẫu ái;
	Người dẫu ái;	Người tri kỷ;
	Phái liễu yếu đào tơ;	Nhà em;

	Phái chân yếu tay mềm;	Đằng ấy;
	Nàng dâu thảo;	Phái mạnh;
	Đằng ấy;	Chàng;
	Mẹ nó;	Bố nó;
	Cô nàng;	
	Nàng;	
	Người vợ hiền;	
	Phái nữ	

B. Các cụm từ viết tắt:

1. Bí quyết hạnh phúc = B.Q.H.P;
2. Thiên chức tình yêu = T.C.T.Y;
3. Tâm lý – Sinh lý = T.S.L;
4. Như trên = nt

Kính mời quý độc giả đón đọc những tác phẩm cùng Tác giả:

1. Bí quyết hạnh phúc trong tình yêu (tập 2)
2. Bí quyết hạnh phúc trong tình yêu (tập 3).
3. Gốc rễ của người thành công.
4. Nguồn gốc cho người thành đạt.
5. Quy luật phát triển tài sản – cho mọi thời đại (tập 1&2)
6. Châu ngọc trong ta.
7. Những lời dạy vàng của Đức Phật.
8. Phước đức phát sanh từ đâu (tập 1&2).
9. Phước lành của tình thương.
10. Thiền định và sức khỏe.
11. Chìa khóa vàng vào kho tàng hạnh phúc (thiền hơi thở).
12. Kỹ thuật thiền niệm Ân Đức Phật.
13. Phước báu vô lượng thiền Arahant.
14. Chiếc lá trong rừng (anh ngữ).

HỘI LUẬT GIA VIỆT NAM
NHÀ XUẤT BẢN HỒNG ĐỨC

Địa chỉ: 65.Tràng Thi - Quận Hoàn Kiếm - Hà Nội

Email: nhaxuatbanhongduc65@gmail.com

nhaxuatbanhongduc@yahoo.com

Điện thoại : 024.3 9260024 Fax : 024.3 9260031

Bí Quyết Hạnh Phúc Trong Tình Yêu (tập 3)

Chịu trách nhiệm xuất bản

Giám đốc

BÙI VIỆT BẮC

Chịu trách nhiệm nội dung

Tổng biên tập

LÝ BÁ TOÀN

Phụ trách bản thảo: Sukha Panna

Biên tập viên: Ngô Thị Hồng Tú

Thiết kế bìa: Hoàng Huy

Trình bày: Diệu Linh

Đối tác liên kết:

CÔNG TY TNHH TRÍ TUỆ THẾ GIỚI

Quốc lộ 1A, Số 59, thôn Viêm Tây 2, xã Điện Thắng Bắc,

thị xã Điện Bàn, Tỉnh Quảng Nam.

ĐT: (+84) 89.649.1512 - 938.652.360

Website: www.trituethegioi.com

In 1000 cuốn, khổ 13x20.5, Tại Công ty CP In TM Đông Dương.

161/1 Lũy Bán Bích, P. Hiệp Tân, Q. Tân Phú, TP. HCM.

Số XNĐKXB: 342-2023/CXBIPH/15-08/HĐ

Số QĐXB của NXB: 499/QĐ-NXBHĐ

In xong và nộp lưu chiểu năm 2023

Mã ISBN: 978-604-398-021-9

copyright © 2018 Ngô Thành Thanh - Số: 6822/2018/QTG.

